

ლუკას ბერყუსი

ჩვენი მშობლების სექსუალური ნევროზი

დრამა

მოქმედი პირნი:

- დორა
- დედამისი
- მამამისი
- დორას ექიმი
- დორას შუფი
- შუფის დედა
- სანდომიანი მამაკაცი

მოქმედების ადგილი:

- ბოსტნეულის სავაჭრო ფარდული
- საცხოვრებელი ბინა
- ექიმის კაბინეტი
- სასტუმროს ნომერი
- სადგურის მოსაცდელი
- კემპინგი

1. ექიმის კავშირები.

ერთ უღივლამო ნაშუადღევს.

დედა. ექიმი. დორა.

დედა: მთელი დღის განმავლობაში აპათიაში იყო ხოლმე ჩემი დორა, მაგრამ შუალამე როგორც კი გადავიდოდა, ატეხდა ჭყვიტინს დასაკლავი გოჭვივით. ერთხელ, ოთახში ჩაიკეტა და კარები ჩარაზა შიგნიდან. კინალამ გავგიჟდი. მერე მეხანძრეები რომ მოვიდნენ და მის აივანზე კიბით გადავიდნენ, უცბად დამშვიდდა და ისიც კი მითხრა, ამ ბატონებს ყავას რატომ არ მიართმევო. გარეთ ხომ ასე ცივა და საერთოდ ჯერ ისევ ღამეაო.

ექიმი: მსმენია ეგ ამბავი. მაგ იუმორის დამსახურებაა სწორედ, უბანში ასე შემწყნარებლურად რომ ეკიდებიან.

დედა: რა წამალი აღარ ვცადეთ, რა ჰორმონები, ყველანაირი კომბინაცია, იქამდე არ მოვეშვით, სანამ საჭიროს არ მივაგენით. ჰოდა, ესეც მშვიდდებოდა და მშვიდდებოდა, ასე გამოიღო შედეგი ჩემმა უსაზღვრო სიყვარულმა, ექიმების მოთმინებამ და სიჯიუტემ.

ექიმი: ძალიან კარგია, რომ დორა გამოკეთდა.

დედა: რა ვიცი, გამოკეთდა კი? ჰო, აღარ ყვირის, მაგრამ თითქმის აღარც იცინის, არც ტირის... ჭამს მარტო იმას, წინ რასაც დაუდგამ. უკვე ორი წელია, მისგან ნორმალური საუბარი არ გაგვიგია, მხოლოდ რალაც ფრაზებს თუ დაიჭერს ხოლმე და მერე გაიმეორებს. ხანდახან, სიმღერასაც წაილილინებს, ვერავინ ხვდება, საიდან მოიტანა. სწორად გამიგეთ... უმადური კი არა ვარ... მაგრამ ხანდახან ისე მომინდება ხოლმე, რომ კვლავ შეტევა მოუვიდეს... დორას სიცილი მომენატრა, იმხელაზე ახარხარდებოდა, ისე დაიბოხებდა ხმას, იმასთან ჩემი ქმრის სიცილი რას მოვიდოდა... გეგონებოდა, ჩემს გოგონას სხეულში მეზღვაური ჩაუსახლდაო, ან ჯალათი.

ექიმი: ჩემს წინამორბედს თუ მოუყევით ამის შესახებ.
დედა: ვერ გავბედე. ისე ცდილობდა, ძალ-ღონეს არ იშურებდა. პირდაპირ შეპყრობილი იყო დორათი, რა აღარ სცადა. წერდა მის შესახებ. ჩვენთან, სახლში მოდიოდა, როცა კი დაგვჭირდებოდა, შაბათ-კვირა იქნებოდა, თუ შუალამე, მისთვის არ ჰქონდა მნიშვნელობა. ასეთი გოგონა ადრე არასოდეს ენახა. ერთი შეხედვით, ჩვეულებრივი ბავშვი-აო, თმის ერთი ღერიც კი არ ამორებს ჩვენს სამყაროებს ერთმანეთისაგან, მაგრამ მათ შორის გადაულახავი ზღუდეა აღმართულიო. ახლა ეს კარგი ადამიანი ცოცხალი აღარ არის. მე კი მინდა, რომ ჩემი ქალიშვილი უკან დავიბრუნო.

ექიმი: ვერ გავიგე.
დედა: მინდა, რომ წამლის მიცემა შეგუნყვიტოთ.

ექიმი: კარგად თუ აწონ-დანონეთ ეგ ამბავი...
დედა: თუ მდგომარეობა გაუარესდება, ჰორმონების ეს კომბინაცია ხომ უკვე მზად გვაქვს. დადგენილი და დანიშნული ექიმების მიერ. ყოველთვის შეგვიძლია მიღება განვაახლოთ.

ექიმი: თქვენი ქალიშვილი ძალიანაა დამოკიდებული ამ წამლებზე.

დედა: იმ დროს, როცა დორა ჯერ კიდევ მე მეკუთვნოდა, სულ ბავშვი იყო. ახლა კი, თითქმის ზრდასრული ადამიანია. ვუყურებდი, როგორ ეცვლებოდა სხეული. მინდა გავიგო, შეიცვალა თუ არა შინაგანად. მაინტერესებს, რას მაღაფს ამ მარად გულგრილი სახის მიღმა.

ექიმი: ავადმყოფობის ისტორიას რომ გადავხედე...

დედა: მაგის შეხსენება არ მჭირდება. კარგად ვიცნობ მაგ ისტორიას. გადასარევად. მინდა, ამ ნაბიჯის გადადგმა გავბედო. დრო საკმარისზე მეტი მაქვს. ჩემი ქმარი ბევრს მუშაობს და მე სხვა მოვალეობა არ გამაჩნია, გარდა დორას მოვლისა. მინდა, თქვენთან ერთად მოვსინჯო... ან სხვა ექიმთან ერთად.

ექიმი: თუ შეძლებს დორა იმის გაგებას, რასაც ახლა ვეტყვი.

დედა: რასაკვირველია.

ექიმი: გამარჯობა, დორა.
დორა: გაუმარჯოს.

- ექიმი: რას შვრები, როგორა ხარ.
 დორა: ენას უყოფს ექიმს.
- დედა: კარგი ახლა, დორა.
 ენა დამალე.
 ხომ ხედავ, რომ ექიმი არ გსინჯავს.
- ექიმი: აბა, რას ფიქრობ დედაშენის იდეაზე.
 დორა: არ ვიცი.
- ექიმი: დედაშენს უნდა, წამლების მოცემა შეგინყვიტოს.
 დორა: უუჰ.
- ექიმი: არ მოგეწონა, ხომ ეს ამბავი?
 დორა: არ ვიცი.
- ექიმი: გეშინია, არა.
 დორა: არ ვიცი.
- ექიმი: შენ უნამლობას არ ხარ მიჩვეული.
 დორა: არ ვიცი.
- ექიმი: იცი კი საერთოდ, რა არის წამალი.
 დორა: არ ვიცი.
- დედა: როგორ არ იცი, დორა.
 დორა: უჰ, რა თქმა უნდა, ვიცი, როგორ არა.
- ექიმი: მაშ, რას ვშვრებით ახლა ჩვენ?
 დორა: ჯერ, მამაჩემს უნდა დავეკითხოთ.
- დედა: ჩვენ განვიხილეთ უკვე ეს საკითხი.
 ექიმი: ჰო. მერე რაო, რა თქვა?
 დორა: ჰო. რა თქვა?
 დედა: მამაშენი თანახმაა.
 დორა: ჰოდა, შევუდგეთ აბა საქმეს, რაღას ველოდებით.

2. ბოსტნეულის სავაჭრო ფარდული საღებურზე. შორიდან მატარებლის ხმა ისმის. საღამოა.

შეფი. დორა. შეფის დედა.

- შეფი: დაგინახე, დორა. ნამდვილად დაგინახე. მთელი დილა გაკვირდებოდი. შენ თუ შეამჩნიე.
 დორა: არა.
 შეფი: თვალს არ გაცილებ... ნუთითაც კი. შენი არც ერთი

მოძრაობა არ გამოიქვეყნება. როგორ გრძნობ თავს? *ნიხე*

დორა: *ნიხე*
შეფი: *ნიხე*

კარგად. ყურადღება გაქვს გაფანტული. მომისმინე, დორა: რაც არ უნდა ახალი ცხოვრების დანყებას აპირებდე, გახსოვდეს, რომ სამყაროში წესრიგი არსებობს და კომბოსტოს ადგილი ყოველთვის სულ უკან არის, უკანასკნელ რიგში. შეხედე, ეს ხომ უბრალო გამოთვლის შედეგია:

ნიხე
რა ღირს კომბოსტო?

დორა: *ნიხე*
შეფი: *ნიხე*

კილო, ერთი და ოთხმოცდაათი. სწორია. კილო კომბოსტო კი ოჯახს ორ დღეს გაატანინებს თავს. ორი დღე. ხომ დავიქეცით ამასობაში. დაგვიხურავს დუქანი და ეგაა. იმდენად მალალ ფასს ვიხდით იჯარაში, რომ საკუთარ თავს კომბოსტოს გაყიდვის უფლებას ვერ მივცემთ. მაგრამ აი, ჭარხალი კი, თავისუფლად შეგეძლო გაგეყიდა, სიმინდიც, თუკი შევუკვეთავდი, რასაკვირველია. ჩვენ არ ვყიდით წვნიანისათვის განკუთვნილ ბოსტნეულს, დორა. ეს არ არის ბოსტნეულის მაღაზია წვნიანისთვის! ანუ, რისი თქმა მინდა: წინა რიგში გვიწყვია სატაცური, წინმატი, შავფესვა — აუცილებლად გარეცხილი. შეხედე, წინა რიგშია აგრეთვე სალათის ფოთლები, კანადური ვაშლი, რანეტსაც რომ ეძახიან, ოლონდ მხოლოდ ოქტომბრიდან ნოემბრის ჩათვლით. ნოემბრის მერე კი, ეს უკვე სასაწყობე ხილია. ამ დახლზე არ შემოდის სასაწყობე ხილ-ბოსტნეული. წინა რიგში თავსდება, აგრეთვე, უნაზესი შვეიცარიული ცერცვი და ისე ცერცვიც, ხომ გასაგებია? ოლონდ, არა ლობიო. ლობიოს ყველაზე დიდი მესამე რიგში თუ მიუჩენ ადგილს, ჭარხლის ფოთლებსა და იმ სულელურ ტოპინამბურის, თუ მინის მსხალს შორის. მაგას ხომ არასდროს უწერია წინა რიგში მოხვედრა, თუმცა წინმატთან შედარებით სამჯერ უფრო ძვირია. ცხოვრებაშიც ასეა, რაც არ უნდა ძვირადღირებული იყო, წინა რიგებში ვერასოდეს მოხვდება, თუკი სიფათი იმ სათესლე კარტოფილს მიგიგავს, სამი წელი დაწნულ ბადურაში რომ იყო შენახული. მაგრამ, ეს ყველ

ნიხე
ნიხე
ნიხე

აფერი ხომ შენ უკვე იცი... *ნიხე*

დორა: *ნიხე*
შეფი: *ნიხე*

დიახ. *ნიხე*
აბა, რა ხდება. *ნიხე*

- დორა:** არ ვიცი.
- შეფი:** იქნებ, წამლები ბრალია.
- დორა:** არ ვიცი.
- შეფი:** არა, მაინც ვერ გავიგე, ეს საკითხი ჩემთან რატომ არ შეათანხმა. მე აღარაფერი მეკითხებოდა? ერთი სიტყვაც აღარ მეთქმოდა? ბოლოსდა ბოლოს, ვისთან ერთად ხარ მთელი დღე, ვისთან ერთად მუშაობ? ჩემი აზრი არ უნდა ეკითხა, იქნებ რა მქონდა სათქმელი... ძალიან გაბრაზებული ვარ დედაშენზე... მეტიჩრობს აქ. წაიღო ტვინი თავისი ექსპერიმენტებით. მშვენივრად იყავი, რას გერჩოდა. მართლა ძალიან გაბრაზებული ვარ. შენ არაფერ შუაში ხარ, დორა. შენზე არ ვბრაზობ... ან კი, რა უნდა მენწყინოს შენგან. მაგრამ ვგრძნობ ხოლმე, როდის ხარ დაბნეული და აფორიაქებული... თითქოს მეც მეფანტება, ამ დროს, ყურადღება. ამიტომაც, როცა შენ აღარ იღებ წამალს, ისეთი შეგრძნება მიჩნდება, თითქოს ამ ოხრობას აღარც მე ვსვამდე. მიტომაც, მანუხებს შენი ამბავი. ჩვენი ცუდად ყოფნა კი, არაფრით არ შეიძლება. ისედაც ვერაა ამ ჩვენი მაღაზის საქმე კარგად. *სიჩუმე.*
- ვკოტრდებით, დორა, ჰი-ჰი, შენ კი შემოიძლია, რომ გითხრა.
- დორა:** ვაი!
- შეფი:** თუ გავკოტრდით, გაჭიმავს კიდეც დედაჩემი ფეხებს. გარანტიას გაძლევ... ვერ გადაიტანს. მაგრამ, საბედნიეროდ, არაფერი იცის ჯერ.
- ქალბატონი:** რაო, რა არ ვიცი ჯერ.
- შეფი:** არაფერი, დედა, შენ არ იცი არაფერი.
- ქალბატონი:** ვინ არის, ამდენს რომ ელაპარაკები?
- შეფი:** დორაა, დორას ვესაუბრები.
- ქალბატონი:** რა ხდება, ხუთი წუთით მაინც მოასვენე ეგ ბავშვი.
- შეფი:** მნიშვნელოვან საქმეზე ველაპარაკები.
- ქალბატონი:** შეეშვი რა, მაგ გოგოს.
- მუშტარი არა გვყავს, თუ რაშია საქმე...
- შეფი:** რასაკვირველია, გვყავს, დედა, რასაკვირველია. *დორას მიმართავს:* ერთ კვირაში გასასვენებელი გაგვიხდებოდა, ნაღდად ვიცი, შეიძლება სამ დღეშიც კი. ისე, რას დავის-

ვენებდით! ვილა წაგვჭამდა ტვინს... მაგრამ მთავარია, მერე როგორ იქნებოდა ჩვენი საქმე.

რა იქნება მერე, დორა. შენ რა გეშველება, დორა. ჩვენ რა გვეშველება. მაღაზია აღარ გვექნება და მაღაზიის გარეშე როგორღა ვნახავთ ერთმანეთს... საგანგებოდ კი ვერ შევხვდებით, ვერავითარ შემთხვევაში. კარგად იცი, რატომაც.

იცი, დორა, მე და შენ არაფერი გამოგვივა, მეტისმეტად განსხვავებულები ვართ, არაფრით არ გამოგვივა... ყოველ შემთხვევაში, ამ ცხოვრებაში და ამ სამყაროში ასეა და სხვაგან რა მოგახსენო, არ ვიცი.

ამიტომაც, უნდა შევინარჩუნოთ ეს ჩვენი ფარდული. აუცილებელად! ამიტომაც უნდა მოიკრიბო მთელი ყურადღება, გინდა წამლებით და გინდა მათ გარეშე.

ჩვენი გაკოტრება არ იქნება.

მაგას სჯობია, ახლავე დავიხოცოთ ორივე.

ასე რომ, გვეყოფა, საქმეს ვუბრუნდებით.

ამასობაში დამთავრებულა კიდევ სამუშაო დღე.

მაშინ, მაკოცე ერთი.

3. სახლში. სანოლთან. ღამის ღამფა ანთია, ფანჯრის მიღმა უკუნი სიბნელე ჩასაფრებულა.

ღამია.

დედა. დორა.

დედა ნიგნში კითხულობს: იყო და არა იყო რა, იყო ერთი მდიდარი კაცი. მას ჰქონდა ყველაზე ღამაზი ჩემოდანი, რომელიც კი მოიძვეებოდა იმ ქვეყანაში. იმ ჩემოდანში ცხოვრობდა ერთი ბაყაყი. ბაყაყი ბავშვის სიმაღლისა იყო და ამ კაცისათვის იღბალი მოჰქონდა. საკმარისი იყო რაიმე წამოეწყო, სამუშაოსთან დაკავშირებული თუ სხვა, თუნდაც სასიყვარულო ისტორია, რომ წარმატება გარანტირებული ჰქონდა — მხოლოდ იმიტომ, რომ ამ ჯადოსნურ ბაყაყს ფლობდა. ამ ბაყაყის დამსახურება იყო სწორედ, რომ ეს კაცი საყოველთაო სიყვარულით

სარგებლობდა. ქვეყნის პრეზიდენტი მისი საუკეთესო მეგობარი იყო, ხშირად ეპატიუებოდა ხოლმე თავისთან სადილად და საკუთარ პრობლემებზე ესაუბრებოდა. მოგვიანებით შნაპსს მიირთმევდნენ ერთად და ანეგდოტებით ართობდნენ ერთმანეთს. მერე კაცი ბრუნდებოდა შინ. იქ მას ბაყაყი ელოდა, რომელიც ჭკვიანად იჯდა თავის ჩემოდანში. ფრიად უპრეტენზიო არსება გახლდათ, გადაჰკრავდა ხოლმე თითო ჭიქა ვაშლის ღვინოს და სრულიად კმაყოფილი იყო, განსაკუთრებით, თუკი, ნახევარ დუჟინ გამხმარ ბუზსაც მიართმევდნენ ხოლმე სადილად. ამ ბუზებს, კაცი, სათევზაო მოწყობილებების ფარდულში ყიდულობდა და ბაყაყსაც მეტი არა უნდოდა რა. მაგრამ, არსებობდა ერთი რამ, რომლის შესრულებასაც ბაყაყი აუცილებლად მოითხოვდა. კაცი ვალდებული იყო, ბაყაყი კვირაში ერთხელ ებანავებინა და თანაც აუცილებლად ქაფიან, თბილ წყალში. საპონს არ ჰქონდა მნიშვნელობა, თუნდაც ყველაზე იაფფასიანი ყოფილიყო, ბაზრობებზე რომ იყიდება ხოლმე, ორი და ოთხმოცი რომ ჯდება ხუთი ცალი. ეს საპონი ყველის სახეხზე უნდა გაეხეხა, ბოლომდე. მერე, უნდა აეღო ბრტყელძირა ვარცლი, საპნის ნაფცქვენები ფსკერზე მიმოებნია. შეავსებდა ხოლმე ვარცლს ნელთბილი წყლით და ბაყაყს ჩასვამდა შიგ. ის კიდევ დაჯდებოდა გაუნძრევლად, არც გაცურ-გამოცურვა, არც თქაფუნი, უბრალოდ, ხანდახან წამოიყიყინებდა მეტისმეტი სიამოვნებისგან. თხუთმეტი წუთის მერე, დაავლებდა კაცი ხელს თავისი ბედნიერების თილისმას და წყლის ჭავლს შეუშვერდა, კარგად გაავლებდა, მწვანე კანიდან ქაფს ჩამოაშორებდა. ბაყაყი ისე ულონოდ ჩამოყრიდა ხოლმე თავის მწვანე ფეხებს, გეგონებოდა, ეგ არის და მოკვდა უკვეო, მაგრამ კაცმა იცოდა, რომ მის თილისმას ასე ყოფნა ყველაზე უფრო უყვარდა. სამზარეულოს ერთჯერადი ხელსაწმენდებით კარგად გაამშრალებდა ბაყაყს, რომელიც მისი ბედნიერების თილისმა იყო და რომელსაც უმადლოდა ყველაფერს, მერე კი უკანვე, თავის ჩემოდანში ათავსებდა. დორას მიმართავს: გძინავს უკვე?

- დორა:** არ შემიძლია.
- დედა:** რატომ არ შეგიძლია.
- დორა:** ძალიან მოსაწყენი ზღაპარია.
- დედა:** იქნებ, ბაყაყები არ გიყვარს.
- დორა:** ზღაპრები არ მიყვარს.
არასდროს მყვარებია.
- დედა:** მე კიდევ ვცდილობ... ბიბლიოთეკებში დავრბივარ,
ყოველ საღამოს რომ ახალ-ახალი გიკითხო. გეთქვა
მერე, როდესმე გეხსენებინა.
- დორა:** არ შემეძლო.
- დედა:** რატომ არ შეგეძლო?
- დორა:** რა ვიცი. არ დავეძებდი. ყოველთვის სიბრიყვედ
მიმაჩნდა, მაგრამ არ დავეძებდი.
- დედა:** სხვა რამეებთან მიმართებაში როგორ ხარ? იქნებ მათაც
სიბრიყვედ მიიჩნევ და არ ამბობ?
- დორა:** არ ვიცი... თუმცა... შარვალი არ მიყვარს.
- დედა:** რომელი შარვალი არ გიყვარს.?
- დორა:** არც ერთი. არც ერთი შარვალი არ მიყვარს.
- დედა:** კი მაგრამ, მე ხომ შენთვის მხოლოდ შარვლებს
ვყიდულობდი.
- დორა:** ქვედაბოლო მირჩევნია.
- დედა:** იცინის: ჰოდა, მოვისროლოთ ეგ წყეული შარვლები.
- დორა:** ყველა...
- დედა:** დიახაც, ყველა.
- დორა:** არა, ჯინსებს დავიტოვებ.
- დედა:** მოდი, ყველა მოვისროლოთ, ჯინსების ჩათვლით. ხვალ
კი წავიდეთ და ქვედაბოლოები ვიყიდოთ.
- დორა:** ო'კეი.
- დედა:** ოჰ, შვილო, რომ იცოდე, რა ბედნიერი ვარ. ჭირსაც
წაუღია ექიმები და მათი წამლები. მორჩა, ეგ ამბავი
დამთავრებულია. არავითარი აბი აღარ დავინახო,
აღარასოდეს. შევთანხმდით უკვე. კეთილი იყოს შენი
დაბრუნება ამ სამყაროში, დორა.

4. დასლთან. ნათელი დილა. წინა ღამით იწვიდა.

სანდომიანი მამაკაცი. შეფი. ქალბატონი. დორა.

სანდომიანი მამაკაცი (ს.მ.) თავაზიანად მიმართავს

დორას: ასეთ დღეს, როგორც დღევანდელია, ყველაზე უფრო ხურტკმელით საუზმობა მოუხდებოდა.

შეუცვლელი ხილია ჩემთვის. თუ რატომ, მე თვითონაც მიჭირს გარკვევა.

შეფი: საუბარში ერევა: ახლა ხურტკმელის სეზონი არ არის.

ს.მ.: მაშ, თქვენ იმპორტული საქონელი არ შემოგაქვთ.

შეფი: თითქმის ყველაფერი იმპორტულია. უბრალოდ, ხურტკმელი არა გვაქვს. აღარავინ მიირთმევს. აი, ეს ეგ ზოტიკური ხილი გასინჯეთ. ბრონეული, მაგალითად. კარგი მნიფეა, ხელითაა დაკრეფილი.

ს.მ.: დორას გადახედავს: როგორც ვხედავ, აქ ეგ ზოტიკურობის ნაკლებობას არ უჩივით და არამარტო ხილთან დაკავშირებით.

შეფი: ჰა, ჰა, ჰა. რა მოხდა მერე, მე პირადად მომწონს კიდევ ეს ამბავი, დორა ნამდვილი ოქროა! ბაჯაღლო ოქრო!

ს.მ.: ამ გოგონას ზედვე ეტყობა.

შეფი: დორა ჩვენი საქმის ნაწილია, შემოძლია მასზე

დაუსრულებლად ვილაპარაკო, ხომ გესმით, რასაც ვგულისხმობ. რას აღარ ისწავლი მისგან.

წარმოუდგენელია. გასაგიჟებელია. დიდებულია.

უფალმა ღმერთმა ტყუილად როდი გააჩინა ასეთი მრავალფეროვნება ადამიანებისა.

ს.მ.: გთხოვთ მომიტევეთ, თუკი ზედმეტ ცნობისმოყვარეობას ვიჩენ. რა ოდენობის თანხით განისაზღვრება სახელმწიფო დახმარება?

შეფი: სახელმწიფო დახმარება...

ხუმრობთ, არა?

დედა: ერთი, თუ არ შენუხდები, აქეთ გამოდი, რა.

ქალბატონი: გამოდის რა ხდება?

შეფი: სიცილით ეს უნდა მოისმინო. ეს ბატონი პირდაპირ პირში მახლის შეკითხვას, რა ოდენობის თანხით

განისაზღვრება სახელმწიფო დახმარებაო.
წარმოგიდგენია, პირდაპირ პირში.

ქალბატონი: რომელი დახმარება...

შეფი: სახელმწიფო დახმარება დორასათვის.

ქალბატონი: ამაზე ვინ ფიქრობს. ან კი რა მნიშვნელობა აქვს.

გადის.

შეფი: ადამიანი ან გრძნობს სოციალურ პასუხისმგებლობას,
ან ვერა. ეგ რომ მუქთა იყოს, ყოველი ჩვენთაგანი
კაცობრიობის მეგობარი გახდებოდა.

ქალბატონი: ეს ჩუმი ბოიკოტია სწორედ, ცხოვრებას რომ
გვირთულებს.

შეფი: ამას პირში არავინ მეუბნება, მაგრამ ბრმა ხომ არა ვარ...
მაგათ ჰგონიათ, რომ რახან დორაა და რახან ასეთია,
შეიძლება სისუფთავესთან დაკავშირებით პრობლემები
ჰქონდეს. მაგათ ჰგონიათ, რომ ჩემი ხილ-ბოსტნეული

ქალბატონი: შეიძლება არაჰიგიენური იყოს.
დორა, აბა ერთი აქ მოდი.

შეფი: დორა მიუახლოვდება.

ქალბატონი: ბატონს შენი ფრჩხილები აჩვენე.
დორა უჩვენებს.

შეფი: აბა.

ს.მ.: წუნდაუდებელია.

ქალბატონი: აბა, ესლა მკლავები ზემოთ ასნიე. შენ ხომ კარგი გოგო
ხარ...

შეფი: დორა მკლავებს მაღლა სწევს.

ს.მ.: მის იღლიებს ათვალიერებს.

ქალბატონი: მობრძანდით, უფრო ახლოს მოინიეთ. გადასვლის
ხაზს ამჩნევთ? ვერც შეამჩნევთ. ჩვენ ყოველთვის
საგანგებოდ ვცდილობთ, რომ ჩვენი დორა სისუფთავის
განსახიერება იყოს. მაგრამ, რად გინდა მერე...

დარწმუნებული არიან, რომ გოგონას თავის მოვლა არ
შეუძლია და ამიტომაც ბაქტერიების გავრცელების
წყაროს წარმოადგენს. ამ საქმეს, არც ეს კედელზე
გამოკრული ცნობა შველის, ჰიგიენის კონტროლის
დეპარტამენტმა რომ გასცა. დორასნაირი გოგონას
ხელში გამოვლილი ხილ-ბოსტნეულის შექენა არავის
უნდა.

- ს.მ.:** ამ დროს ხომ ეს ხალხი სრულიად ნორმალურია.
- შეფი:** უცბად დაეჭვდება: რომელი ხალხი?
- ს.მ.:** აი, დორასნაირი ხალხი.
- შეფი:** რაიმე პრობლემა ხომ არა გაქვთ მათთან დაკავშირებით...
- ს.მ.:** არანაირი.
- შეფი:** დორა არ მოგწონთ, თუ რაშია საქმე.
- ს.მ.:** ღიმილი სათნო აქვს.
- შეფი:** კბილები წამლებმა გაუფუჭა.
დიდი მადლობა, დორა, შეგიძლია მკლავები ჩამოუშვა.
დორა ამჯერადაც ემორჩილება.
- შეფი:** დორა უნიკალური მოვლენაა. მეცნიერება დაინტერესებულია მისით. იქ, სადაც ჯერ არს, იციან მისი ფასი და უკვე წამლის მიცემაც შეუნწყვიტეს. ექიმი ჯერ ვერ ამჩნევს ვერაფერს, მაგრამ მე უკვე შევატყვე. ეს იგრძნობა რალაცნაირად... როცა ასე ახლოს ხარ ვინმესთან. ჩემსავით... მაგრამ რაც არ უნდა მოხდეს, მე ყველაფრისთვის მზადა ვარ. დორა — ჩემი გოგოა.
მაგან ამიხილა თვალემა და მაგრძნობინა, თუ რა მშვენიერია სამყარო.
მაგან მიჩვენა, თუ რა არის ამ ცხოვრებაში მთავარი.
- ს.მ.:** ერთი მაგალითი მაინც მითხარით, ძალიან გთხოვთ.
- შეფი:** ეს შორს წაგვიყვანდა.
- ს.მ.:** ძალიან გთხოვთ.
- შეფი:** ეს პირადად უნდა გამოსცადო.
- ს.მ.:** რას არ მივცემდი სანაცვლოდ...
- შეფი:** ასეთები ბევრად მეტნი არიან, ვიდრე ხალხს ჰგონია.
თვალი გაახილეთ და დაინახავთ.
ბროწეული გინდათ, თუ არა. ნახევარ კილოს აგიწონით.
- ს.მ.:** ერთი ცალიც მეყოფა.
შეფი ერთ ცალ ბროწეულს აწვდის.
შანდომიანი მამაკაცი გადის.
- შეფი:** ამ... ამ სანდომიან მამაკაცს უფრთხილდი, დორა.
მაგასაც და მაგის ხურტკმელსაც.

5. ექიმთან. შუადღე ახლახანს გადავიდა. სამყარო მაქლარი და მოთენთილია.

დედა. ექიმი. დორა.

დედა: ეს ნამდვილი საჩუქარია. მე კვლავ დავიბრუნე ჩემი ქალიშვილი. თვითონ მეუბნება, რა სჭირდება და რა არა. მთელი დღის ამბებს მიყვება, რა ანუხებს, რა ამხიარულებს. გრძნობებს ამყლავნებს. კვლავ დაინყო სიცილი, ბოლო რამდენიმე წლის განმავლობაში არ გვიცინია იმდენი ერთად, რაც წუხელის, მარტო ერთ საღამოს.

ექიმი: დორა არ ავლენს გადამეტებულ აღზნებადობას...

დედა: სწორი გადანყვეტილება იყო. კვლავ ადამიანად იქცა. უკანასკნელ წლებს რომ გადავხედავ ხოლმე, სინდისის ქენჯნა მიპყრობს და ჩემს თავზე ვბრაზდები... და კიდევ იმ ექიმზე, თავისი წყეული პატივმოყვარეობით.

ექიმი: იგი დარწმუნებული იყო, რომ თქვენი ქალიშვილისათვის ასე იყო საჭირო.

დედა: იქნებ, მთელი ეს წლები დორა სულ ასეთი იყო, საღსაღამათი და მხიარული, სიცოცხლისმოყვარე. მე ვგულისხმობ იქ, ქიმიის ფარდის მიღმა გატარებულ ლეთარგიის ხანას.

დორა სიცილით:

ქიმიის ფარდა...

ლეთარგიის ხანა...

დორა: ჰო, მართლაც ირითმება, შემთხვევით. კარგია, რომ შეამჩნიე.

დორა ხმამაღლა:

ქიმიის ფარდა...

ლეთარგიის ხანა.

დედა: შეხედეთ, სასწაული არ არის.

დორა თითქმის ყვირის:

ქიმიის ფარდა...

ლეთარგიის ხანა.

დედა: კარგი, დორა, გეყოფა ახლა, დიახ.

დორა: ვასაგებია.

- ექიმი:** რას შვები, როგორ ცხოვრობ ამ ბოლო დროს.
- დორა:** მე.
- ექიმი:** ჰო, მოგვიყევი.
- დორა:** ძალიან კარგად. მართლა. მშვენიერი დრო გავატარე. მაგრად ვიხალისე. სწორი გადაწყვეტილება იყო. აბსოლუტურად. მართლა. ორივე ხელით ვუჭერ მხარს. ძალიან წავინიე წინ, იგულისხმება პიროვნულად.
- ექიმი:** კარგია. მშვენიერია.
- დორა:** საკმარისია, უკანასკნელ წლებს თვალი გადავაავლო, რომ მაშინვე მიპყრობს... *უეცრად დუმდება.*
- დედა:** წინადადება არ დაგიმთავრებია. მიდი, თქვი ბოლომდე.
- დორა:** მართლა...
- დედა:** ჰო. შენ ამბობდი: საკმარისია, უკანასკნელ წლებს თვალი გადავაავლო, რომ მაშინვე მიპყრობს... მიდი, დაასრულე.
- დორა:** საკმარისია, უკანასკნელ წლებს თვალი გადავაავლო, რომ მაშინვე მიპყრობს სინდისის ქენჯნა... და ჩემს თავზე ვბრაზდები... და კიდევ იმ ექიმზე, თავისი წყეული პატივმოყვარეობით.
- დედა:** *ნალვლიანად:* შვილო!

6. სასტუმროს ნომერი.

გაყვანილობის ზუზუნი ისმის.

სანდომიანი მამაკაცი. დორა.

- ს.მ.:** შემობრძანდით, გთხოვთ, დაბრძანდით. აგერ, ამ ლოგინზე აჯობებს, მე მგონი. ვიცი, ჩემთან ცოტა არ იყოს სივიწროვია, გთხოვთ შემწყნარებლობა გამოიჩინოთ. თან არეულობაცაა. მოახლე მხოლოდ ნაშუადღეობით ალაგებს ხოლმე. ისე, წესრიგი თუ გიყვარს, შენ თვითონვე უნდა დაალაგო. მე კიდევ მიყვარს წესრიგი. თუმცა, იმ გოგოს უკვე მივეცი ფული, ოთახის დასალაგებლად, რა თქმა უნდა. ხომ გესმით, ახლა ზარალში გამოვდივარ, თუკი მე თვითონ დავალაგებ, ნამდვილი დილემაა... თუმცა გვეყო ამაზე ლაპარაკი. რამეს ხომ არ დალევდით, მაღამ? ჭიქა

ღვინოს, ლუდს, თუნდაც შამპანურს. რა კარგია, რომ დამთანხმდით, ასე სპონტანურად.
 დორა არ პასუხობს.

ს.მ.: მდაა, ენაჭარტალობას ნამდვილად ვერავინ დაგნამებთ. არაუშავს, თქვენ მაგაზე არ იდარდოთ, ეს ჩემთვის პრობლემა არ არის. მარტო ერთი კითხვა მანუხებს, რა უნდა თქვენნაირ ქალს ხილ-ბოსტნეულის ფარდულში... შეგიძლიათ, არ მიპასუხოთ... ნება მომეცით, ფანტაზიას მოვუხმო. საიდან შეიძლება მოდიოდეთ... სად არის თქვენი ფესვები... არის თქვენში რაღაც რუსული, ხომ მართალია, მეფის უკანასკნელი ასულისეული, გაღატაკებული, ღირსებააყრილი, უცხო ნაპირზე გარიყული, კარტოფილსა და მწვანილეულობას შორის მოყოლილი... სწორედ აქედან მოდის ეს ჯიშინობა, სინაზე, სინმინდე, ცისფერი სისხლი... დარწმუნებული ვარ, დიდი ხნის განმავლობაში თქვენი ოჯახი თავისთავში იყო ჩაკეტილი, თაობების მანძილზე არ ირევდა უცხო სისხლს, რადგან სხვები მათ დონეს ვერ აკმაყოფილებდნენ და სწორედ ამის შედეგია ნაკვთების ასეთი სინატიფე, გულგრილობამდე მისული განონასწორებულობა, სწორედაც რომ მეფური, იმპერატორული. შეიძლება, ვცდები კიდეც და სულაც არ არის ასე. ამბობენ, რომ ადამიანების რაღაც გამეგება. მაშ, სხვა რა დარდი უნდა გინისლავდეს მაგ ციმციმა თვალებს, თუ არა მოგონებანი სისხლიან კვირა დღეებსა თუ ტყვიებით დაცხრილულ ხალხთა მასებზე... მე მაგ თვალებში ვხედავ ვრცელ პარკებს, ხეთა ასწლოვან მასივებს და მათ შორის გამორეულ გადაჭრილ ხეებს, უჩვეულოდ მკაცრ ზამთარს რომ შესწირვიან მსხვერპლად. ამ შეშას იმ ლუმელში უკიდებენ, უზარმაზარი სასახლის ვრცელი დარბაზების ერთადერთ სამშვენისად რომ არის დარჩენილი, ყველანაირი ავეჯეულობის დაწვის შემდეგ. დამწვარია უკვე ძვირფასი ნიგნები, სურათები და საკარნავალო მორთულობა, აღარ დარჩა აღარაფერი, მხოლოდ დათვის ძველი ტყავი აგდია ეულად, კარგა ხნის

წინათ გაცვეთილი და ბენეგაცვენილი. მოიცადეთ, ნუ
ლაპარაკობთ, თქვენს თვალეში ისედაც ვკითხულობ,
თუ როგორ შეგროვილა მთელი ოჯახი ცეცხლთან,
დიახ... და როგორ სდებს ღუმელში შეშის უკანასკნელ
ნაჭერს ერთგული მოხუცი მსახური, ერთიანად
დაუძლურებული და გაფითრებული და ისიც რომ
ჩაინვება, დარბაზში კოსმოსური სიცივე ისადგურებს. ამ
დროს შემოცვივდებიან კიდევ ხიშტებმომარჯვებული
ჯარისკაცები, რომელთა მზერაში მხოფლიო ისტორია
იღვენთება და აბსოლუტურად ყველაფერს ცეცხლში
ითრევს... ასე, რომ ზამთრის იმ ღამეს დიდი კოცონი
ინთება, რომლისაგანაც თავის დაღწევას მხოლოდ თქვენ
ახერხებთ. აჰ, საყვარელო!
დორას ჩაიხუტებს, ეფერება, ათვალეერებს, მერე ხელს
ჰკრავს.
რამდენი წლისა ხარ.

- დორა:** არ ვიცი.
ს.მ.: თექვსმეტის ხომ მაინც იქნები.
დორა: არ ვიცი.
ს.მ.: საბუთი თუ გაქვს რამე.
დორა: არა.
ს.მ.: აბა, ეგ რა არის, კისერზე რომ გკიდია.
დორა: ამაში ფურცელი დევს, რომელზეც ჩემი სახელი და
ტელეფონის ნომერი წერია. კიდევ ათფრანკიანი.
ერთხელ უკვე დავიკარგე და სახელი ველარ გავიხსენე.
ს.მ.: რა უბედურებაა. ძაღლი ხომ არა ხარ.
დორა: არა.
ს.მ.: სწორია. შენ სიმპათიური გოგონა ხარ. აბა, წამოდექი,
მინდა შეგათვალეერო. კარგია. შეტრიალდი...
შემოტრიალდი... მშვენეირია... ტაკუნები ვერ არის
მაინცდამაინც, მაგრამ არა უშავს.

7. სასლუპი. უშალაშა. სანთელი იწვის და წვეთ-წვეთად იღვანთება.

დედაშისი. დორა. მამაშისი.

- დედა:** ტირის, დორას არწევს და უყვავებს: ჩემო პატარა, სულ დაღურჯებულია ჩემი პატარა, ყველგან სისხლჩაქცევები აქვს.
- დორა:** არაფერი მიჭირს.
- დედა:** შენ არც კი გეხმის, რა გაგიკეთა იმ გარენარმა. ფულიც კი წაგართუა მაგ ნაძირალამ, არაკაცმა.
- დორა:** ასე მითხრა, საფულე დამეკარგაო.
- მამა:** ყველაფერი კი არ უნდა დაიჯერო, რასაც გეტყვიან.
- დორა:** ო'კეი, მამა.
- მამა:** რატომ წაყევი.
- დორა:** მე ხომ სასტუმროს ნომერში არ ვიყავი არასდროს ნამყოფი.

8. ექიმთან. სისხამი დილა, როცა ერთი სული გაქვს იმ დღის დადგომამდე.

ექიმი. დედა. დორა.

- ექიმი:** ეს ამბავი კარგად გადაიტანა. ერთი-ორი ჰემატომა მუცლის არეში, ორიოდე ნაკანრი აქა-იქ — ისეთი არაფერია, რომ ორ კვირაში არ მორჩეს.
- დედა:** უჰ, შე წყეულო გარენარო.
- ექიმი:** მაპატიეთ.
- დედა:** თქვენზე კი არა, იმაზე ვამბობ, ვინც ჩემი გოგო ამ დღეში ჩააგდო, ნამდვილი გარენარია.
- დორა:** ამას არ უნდა ამბობდე, დედა. კარგად მექცეოდა.
- დედა:** დორა, კარგად იმიტომ გექცეოდა, რომ თან წაჰყოლოდი. მაგ კაცს შენთვის სიკეთე არ უნდოდა. ყველაზე საუკეთესო რამ წაგართუა, რაც კი მოგეძევებოდა.
- დორა:** აუცილებლად დამიბრუნებს იმ ათფრანკიანს, პირობა მომცა.

დედა: ახლა კარგად მომისმინე, დორა. ანი იქ აღარასოდეს ნახვალ, გესმის, აღარასოდეს, დამპირდი.

დორა: მერე ის ათფრანკიანი.

დედა: ფულს არა აქვს მნიშვნელობა. მთავარია შენი ჯანმრთელობა.

დორა: ნუთუ ჯანმრთელი არა ვარ...

დედა: ვერ მოუსმინე, ექიმმა რა გითხრა.

ექიმი: დედაშენს უნდა დაუჯერო, დორა. იგი მართალია.

არსებობენ ადამიანები, რომლებიც სხვების გულუბრყვილობით ბოროტად სარგებლობენ.

დორა: ო'კეი.

ექიმი: ისმის კითხვა, ეს ამბავი პოლიციაში უნდა განვაცხადოთ თუ არა?

დედა: ჩემი აზრით, ეს დორას გადასაწყვეტია.

ექიმი: დორა. გინდა, რომ პოლიციას მოუყვე ყველაფერი?

დორა: მერე ჩემს ფულს დამიბრუნებენ?

დედა: რას გადაეკიდე იმ წყეულ ფულს.

ექიმი: პოლიციას უნდა უამბო, როგორ მოგაყენა იმ კაცმა ტკივილი.

დორა: არაფერიც არ მტკენია.

9. ექიმის კაბინეტი. დედაზე უკვე ჭრიან ბოსტნეულს, დამზავებული მამავი სამუშაო დღის მოხრჩობას ჩქარობენ, გავშვები სხადან სკოლაში.

ექიმი. დორა.

ექიმი: მაშასადამე, არ გტკენია. ძალიან კარგი, დორა. იცოდე,

რომ პირველ ჯერზე ყველა გოგონას შენსავით როდი უმართლებს. კარგია... მახარებს შენი ამბავი. შენი

მშობლებიც გახარებული არიან, თუმცა ამჟამად

ცოტათი ღელავენ. მეტისმეტად ხარ ნაჯიჯგნი,

მაგრამ არაუშავს. ჯერ არ ხარ გავარჯიშებული და

ასეთ დროს ერთი-ორი სისხლჩაქცევა სახალისოც კია. მუხუცხეობა ითქვას, რომ ყველაფერი რიგზეა, დორა, მაღლიანიობაში. რაც მოხდა, მოხდა. ამაზე დარდი აღარ დიროს. რაც არ უნდა ვითხრან, აწი იცოდუე, რომ ამაში ცუდი არაფერია, მართლა. ადამიანი ჩნდება აქედან, ყველა... წარმოიდგინე აბსოლუტურად ყველა... ამ გზით, ამ ხაოცრების წყალობით და საშუალებით. ამიტომაც ძალიან კარგია, რომ შენც გაეცანი ამას. შენც ხომ უნდა გამოგეცადა, თუმცა ადრე არ გქონდათ ამის უფლება. ხაკმაოფ დიდხანს არ უნდოდათ ეღიარებინათ, რომ თქვენც გქონდათ სექსუალურობა. დღეს კი ყველაფერ ამას სრულიად ახლებურად და განსხვავებულად აღვიქვამთ. ეს ამბავი ხომ მხოლოდ იმისთვის არ ხდება, რომ ბავშვი ჩაისახოს, არა, ნამდვილად, თუმცა არსებობენ ისეთებიც, რომლებიც დღესაც ასე ფიქრობენ. მაგრამ, შენ ხომ არა ხარ კათოლიკე. დორა თავს აჯანებს უარის ნიშნად.

ექიმი:

არც შენი ოჯახია თავისუფალი ევანგელისტური საზოგადოების წევრი, ასე რომ, საშიში არაფერია. ყოველ ადამიანს, კაცი იქნება თუ ქალი, უფლება აქვს აკეთოს ეს საქმე, ყველას, ხომ გესმის, ანუ შენც, დორა. მოკლედ, შენ უკვე იცი, როგორ ხდება ეს ამბავი, მაგრამ რაიმე კითხვა თუ გაგიჩნდება, უმორჩილესად ვთხოვ, ჩემთან მოხვიდე. ხანდახან ძალიან გიჭირს ხოლმე, მიხვიდე დედასთან და რამე ჰკითხო, მით უმეტეს თუ საქმე ეხება ძალიან პიროვნულს და ინტიმურს. ანუ... რას ვამბობ — როგორც ყველა სხვა საქმეში, სიყვარულშიც საჭიროა გარკვეული წესების დაცვა. და თვით დღევანდელ დღესაც კი, უკიდურესი თავისუფლების ზეობის ხანაში, წესების დაცვის გარეშე არაფრით არ შეიძლება. ეს, ყველა ადამიანს ეხება, მათ შორის მეც. მეც ვიცავ რალაც წესებს. სხვა შემთხვევაში ჩავიკარგებოდი უკიდურესად გადაშლილ სივრცეში. ამის მაგალითებს ხომ ყოველდღიურად ვხედავ, თუ რა მოხდით იმ ადამიანებს, საკუთარ თავში კომპასი რომ არ გააჩნიათ, სულერთია რა მიზეზით, იქნება ეს ავტორიტეტთან დაკავშირებული პრობლემები

თუ საკუთარი თავისუფლების შეუზღუდველობის სურვილი. შეუზღუდველობა... არადა, სინამდვილეში პირიქითაა. სწორედ წესებისა და კომპასის გარეშე დარჩენილი ადამიანი გრძნობს თავს შეზღუდულად, რადგან ამ საბრალო ქმნილებამ არ უნყის, თუ სად წავიდეს, საით მიიდრიკოს თავი. საქმე სრულიადაც არ ეხება აკრძალვებს, ერიკა, არავითარ შემთხვევაში, დაიმახსოვრე, რომ ამჟღად ამბებში აკრძალვებს არასდროს არ უნდა შეეგუო. სხვათა შორის, "ამჟღად" ფრანგული სიტყვაა და "სასიყვარულოს" ნიშნავს. დაიმახსოვრე: არასდროს იფიქრო აკრძალვებზე! არასოდეს. "ეს არ უნდა ქნა", "ეს არ შეიძლება" და ა.შ. და მერე მათ გამო რაიმე აიკრძალო. ვთქვათდა მოხვდი რაიმე სიტუაციაში, ნებისმიერში, სულ ერთია და არ იცი, ესა თუ ის საქციელი დასაშვებია თუ არა და ამ დროს შინაგანი ხმა ჩაგდახის: შეეშვი, ამის გაკეთება არ შეიძლებაო, მერე: ყურადღებითო, მერე კიდევ — ფრთხილადო. მერე — დავიღუბეთო. მაშინ იცოდე, რომ სწორედ ეს უპირო-განუსაზღვრელი ვილაც არის ის ყველაზე არასწორი რამ, რაც კი შეიძლება სიყვარულს უკავშირდებოდეს. ყველაზე მეტად ცხოვრებაში სწორედ მაგ ვილაცას უნდა უფრთხოდე! და იცი, რატომ? რადგან ეს სულ უცხო ხმებია, რომლებიც სულ ამ "არ შეიძლება" გაიძახიან, მორალის ხმები. დიახ. და თუკი სიყვარულში საერთოდ არსებობს მორალი, ეს მხოლოდ შენი საკუთარი მორალი შეიძლება იყოს, დორა. მხოლოდ ერთი მორალია: დორას მორალი. მხოლოდ ერთი ხმაა სწორი: დორას ხმა. ფანჯარასთან დადექი, დორა, მოდი, მოდი, მომიახლოვდი, ქუჩაში გადაიხედე, მიდი, სახეზე დააკვირდი ხალხს, მე შენ გეუბნები: ყოველ მათგანს შეატყობ, ვის ხმას მიჰყვება, თავისას თუ სხვისას. აგერ ის კაცი, ძალი რომ ახლავს და პალტოში გახვეულა: სხვისი ხმაა. ის ბავშვიანი ქალი, ქოლგით: სხვისი ხმაა. ეს ტურისტები ფოტოაპარატებით და გზამკვლევებით: ერთი ორი სამი ოთხი ხუთი ექვსი შვიდი რვა ცხრა ათი თერთმეტი თორმეტი ცამეტი — სხვისი ხმა. თუკი

კიბოლ გავეყურდებით, ისინი ჩვენც მოგვწვდებიან.
 ინტელიგენცია პაუზა. რეალურად კიბოლ გავეყურდებით, ისინი ჩვენც მოგვწვდებიან.
 ცნობილი რურჩულებს: გესმის ეს ხმაური, ქშინვა, ალაგ-ალაგ
 ხითხითი. ათ მხოლოდ იმისთვის იქნებოდა ეს ხმაური
 დასრულებული პაუზა. რეალურად კიბოლ გავეყურდებით, ისინი ჩვენც მოგვწვდებიან.
 ყურადღება: ეგერ იქ ნანწავებიანი და მოკლევადიანი
 გოგონა რომ მოჩანს, შეიძლება, საკუთარი ხმა იყოს.
 ვინ იცის, ვინ იცის. ასეა დორა. ყოველ ათ მორჩილ
 "ილუზორმა" ადამიანზე შეიძლება ერთი თავისუფალი მოდიოდეს.
 ეს, უკეთეს შემთხვევაში. იმას როდი ვამბობ, რომ ეს
 ადვილია, პირიქით — ეს ყველაზე ძნელია, რაც კი
 არაა "არამე არსებობს. მაგრამ, ხომ უნდა შეეცადო მაინც. შენ
 უნდა შეეცადო, დორა, შენ თვითონ. მაინც ვინ არის ეს
 არსება, ადამიანი რომ ჰქვია, რას წარმოადგენს იგი...
 იქნებ, მას არ უნდა აღიაროს, რომ მისი შინაგანი „მე“
 მართალია. შეიძლება კი, ასე იცხოვროს, სხვების ხმებს,
 — ხმაურს, ქშინას, ხითხითს გამოდევნებულმა. ნუთუ არ
 ანუხებს, თავს რომ იტყუებს, უარს რომ ამბობს იმაზე,
 რაც სჭირდება და მხურვალედ სწყურია, შეყვარებულია
 და თვალს ხუჭავს საკუთარი თავისა და საკუთარი
 სიმართლის წინაშე. ან იქნებ ადამიანი საქონელივითაა,
 დორა, მათსავით უნდა ცხოვრება. მაგრამ არა, მას
 უნდა ჰქონდეს საკუთარი თავის პოვნა, შემეცნება, მასთან
 დაახლოება — აი, რას ეძებს იგი. სიყვარული და
 სექსუალური ცხოვრება კი, ადამიანებს სწორედ ამაში
 ეხმარება — საკუთარი თავის შეცნობაში. როგორი
 დიადი და კეთილშობილური მიზანია! და ამას არაფერი
 აქვს საერთო იმასთან, რასაც დღეს თავისუფალ
 ქცევას ეძახიან, როცა ნახევრადტიტლიკანები ქუჩა-
 ქუჩა დაყიალობენ, სხეულის ყველაზე ინტიმურ
 ნაწილებში რგოლებს იყრიან, ერთი ლოგინიდან
 მეორეში დახტუნაობენ. აკეთონ, რაც უნდათ, არაფრის
 აკრძალვას არ ვაპირებ, ღმერთმა შეარგოთ, თუკი
 მაგათთვის ასეა მართებული. მაგრამ მართებულია
 კი? ჩემი აზრით, არა. ამ ხალხს კომპასი არა აქვს.
 რათქმაუნდა, დარწმუნებული არიან, რომ იმას
 გააკეთებენ, რაც უნდათ, მაგრამ ვაი, რომ წარმოადგენს

არა აქვთ, თუ რა უნდათ. ჰო, მაგათ ჰგონიათ, რომ რაც მაგათ უნდათ მართებულია. ეს შეცდომაა, დორა, შეცდომა, შეცდომა, კიდევდაკიდევ შეცდომა! მარტო იმას რომ აჰყვე, რაც შენ გინდა, მაშინ იმ ყველაზე ომახიან ხმას უნდა დაუჯერო, რომელიც კი შენში ხმიანობს და ყველაზე ომახიანი კი სულაც არ ნიშნავს შენს საკუთარს. ანუ რა დასკვნა შეიძლება გაკეთდეს: არ ენდო ომახიან ხმას, ის შეიძლება სხვას ეკუთვნოდეს. პაუზა.

კარგი. გვეყო ამაზე საუბარი. შევეცადოთ, გავხდეთ უფრო კონკრეტულები და პრაქტიკულები. გადავიდეთ სამოქალაქო და სისხლის სამართალზე. დაიმახსოვრე, დორა: ამის კეთება არ შეიძლება სხვისი თანდასწრებით. მოკლედ, ჯობია, თუ ბუნებაში კეთებასაც მოერიდები, თუმცა ეს ჯერ ღიად არავის აუკრძალავს. ბუნების წიაღშიც შეიძლება, ოღონდ მხოლოდ განსაკუთრებულ შემთხვევებში და არც ძალიან ხშირად. ისე, ქვეყანა კი არ დაიქცევა, ვინმე თუ მოგკრავს თვალს. მხოლოდ ერთხელ. მართლა. ასეა. მე, მაგალითად, არ დავდივარ იმ ადგილებში, ბუნების წიაღში სექსის მოყვარულთა შორის განსაკუთრებული პოპულარობით რომ სარგებლობს. ეს პოპულარობა არის სწორედ, ხალხს რომ იზიდავს, ყოვლად უცნაურ ხალხს და არის იქ, მერე ყირაზე გადასვლა და კოტრიალი, მოკლედ, ხვდები ალბათ. მაგალითად, კემპინგი რომ არის ქვემოთ, ტბის პირას, ჯობია, თუ არ წახვალ. იქით თუ ვინმე წავიდა, უკვე ცხადია, რაც უნდა. ჰო, ქუჩაშიც არ შეიძლება, არავითარ შემთხვევაში. თუმცა ალბათ სულ გესმის ისეთი ადგილების შესახებ, როგორიცაა: სადარბაზოები, ნაგვის კონტეინერის უკანა მხარე, გზატკეცილის უსაფრთხო ზოლი და რა ვიცი, რას აღარ აღწერენ კიდევ იმ იაფფასიან რომანებში, ჟიხურებში რომ იყიდება. შენ თუ კითხულობ, დორა.

დორა: წაკითხვით კი ვკითხულობ, მაგრამ ვერ ვიმახსოვრებ.
ექიმი: კარგია. მაგრამ იმ ადგილებს მაინც მოვერიდებოდი, რა ძალა გადგია, ვინ იცის, ვინ დაგადგება თავზე. ქვეყანა კი არ დაიქცევა, მაგრამ როცა ქუჩაზე მიდგება საქმე,

პოლიცია რეაგირებს ძალიან მტკივნეულად. უბრალოდ, არ არის სახარბიელო, რადგან რალაც-რალაცები შეიძლება მართლა დასჯადი იყოს, საზოგადოებრივი წესრიგის დარღვევა და ა.შ. მოხვდები მერე ციხეში, ან უკეთეს შემთხვევაში, მოგინევს მორალური ზარალის ანაზღაურება. მოკლედ, არ შეიძლება — სადგურებში, მატარებელში, მოედნებზე, მუზეუმში, სტადიონზე, თეატრში, საზოგადოებრივ ტულეტში, სხვის ეზოებში, ანუ ლობეზე არ უნდა გადაძვრე და არ... მოკლედ, ხვდები, რასაც ვგულისხმობ. ან, შენ კი მოგენონებოდა, ვინმეს რომ შენს ბაღში... მოკლედ, მასშტაბად ყოველთვის საკუთარი თავი აიღე და მაშინ აღარ გაგიჭირდება სწორად მოქცევა. პაუზა.

პაუზა... თუმცა... თუმცა ნამდვილად ვიცი, რომ შენ არ გენყინება, თუკი ვინმე შენს ლობეზე გადმოვა, თან გოგოსაც გადმოიყვანს, კაბას აუწევს და უკნიდან ერთი-ორს კარგად გაუდებს იმ ფითქინა ტაკუნებში, რომლის მთვარისფრად მოლაპლაპე კანის ქვეშ ცისფერი ძარღვები ასე მადისალმძვრელად იკვეთება და ასე ლამაზად ირხევა... შენ არ დაემდურებოდი მაგათ ამის გამო, დორიკო, ხომ მართალია? ჰა-ჰა-ჰა!

პაუზა.

ჰო, მაგრამ სხვები ბრაზდებიან. პარტნიორების არჩევანშიც, პრინციპში, თავისუფალი ხარ. რაც გინდა, ის ქენი. მაგრამ, ყველა შემთხვევაში, მამაკაცის მხრიდანაც უნდა არსებობდეს შესაბამისი სურვილი, თუმცა ეს თავისთავად. შეგიძლია ქალიც კი აირჩიო, ასაკს არა აქვს მნიშვნელობა. მოიცა, ოღონდ ბავშვები არა, დორა, ბავშვებთან არ შეიძლება, არასოდეს, ეს აკრძალვა ისეთივე მნიშვნელოვანია, როგორც ის, აი, საზოგადოებრივ ადგილებთან დაკავშირებით რომ გეუბნებოდი, ალბათ უფრო მეტად მნიშვნელოვანიც კი. ყოველ შემთხვევაში, ზუსტად ისეთივე დასჯადია. შენს ადგილზე, ცოლიანებსაც არ ავირჩევდი, რად გინდა? ზედმეტი დავიდარაბა, თუმცა ეგ კანონით არ ისჯება. ზოგიერთს იზიდავს კიდევ ეგ და ვალიარებ, არც თუ

ისე უსაფუძვლოდ. მეტიმეტად შებერტყილი უნდა იყო, რომ თავს ამის უფლება მისცე, რადგან გათხოვილ ქალთან სიყვარულის გაბმა გარკვეულ ფინანსურ და საორგანიზაციო საკითხებთან არის დაკავშირებული. მაგრამ, ამ მომენტში შენ ეს არ გეხება. კანონი არც რაოდენობას გისაზღვრავს, სრული თავისუფლება გაქვს მონიჭებული. ეს თეორიულად. მაგრამ, აქაც ითვლება, რომ მეტიმეტად ბევრი მავნეა ჯანმრთელობისათვის. მოკლედ, ერთ ჯერზე ორზე მეტი არაა საჭირო, და შეეცადე, პარტნიორი ერთი კვირა მაინც შეინარჩუნო, თუკი ერთი თვესაც მოახერხებ, მთლად უკეთესი. ესეც ასე. მე მგონი, მოვაბით თავი რალაცას. შენ თუ დაიმახსოვრე რამე.

დორა: დიახ.

ექიმი: ძალიან კარგი. ნამლის აბს აწვდის. ახლა ამას დალევე. ყოველ დილით თითო ცალი უნდა მიიღო, ოცდაერთი დღის განმავლობაში, მერე შეისვენებ. დედაშენი გიჩვენებს, როგორ უნდა გააკეთო.

10. სადგურზე. საღამოა, ხალხი უკვე (ან ჯერ კიდევ) სახლშია და ქუჩები დაცარიელებულია.

დორა. სანდომიანი მამაკაცი.

დორა: გაუმარჯოს.

ს.მ.: გაუმარჯოს.

დორა: როგორ ხარ.

ს.მ.: კარგად.

ჩვენ ვიცნობთ ერთმანეთს?

დორა: თქვენ ჩემი ათი ფრანკი გმართებთ.

ს.მ.: ძალიან ვწუხვარ, მაგრამ, მგონი, ვილაცაში გეშლებით.

დორა: არა, ეს თქვენ გეშლებით. თქვენ არ მითხარით, რუსი ხარო, თუმცა სულაც არა ვარ რუსი. თქვენ კი მაინც მიმეორებდით, გინდა თუ არა — რუსი ხარო. უბრალოდ, მე არ ვიცი ამის შესახებ არაფერი. მერე მომადექით და გამჟიმეთ. ნახევარი საათის განმავლობაში მჟიმავდით.

აგერ იქ, მოპირდაპირე მხარეს, სასტუმროში.

ს.მ.: მდიდარი ფანტაზია გქონია.
დორა: მერე ძალიან ხმამაღლა ლაპარაკობდით და რაღაცეებს მუუბნებოდით. დამავინწყდა, რას. კიდევ, ძალიან განითლდით, კიდევ თმებში მწვდით და ერთი-ორი კარგად წამითაქეთ. მერე კი — გარეთ გამომავდეთ. ეს უსამართლობაა.

ს.მ.: ვინ ცოტა დაცურებულნი ხომ არა გაქვს კრამიტები.
დორა: აი, დალილავებული ადგილები. პულოვერს აინწევს.

ს.მ.: მორჩი ახლა, შე ნაკლულაო. შარი გინდა მაინცდამაინც.
დორა: მეტს ნულარ გამავდებთ, წამიყვანეთ თან. უფრო მეტ ხანს მინდა ყიშაობა, ნახევარი საათი არ მყოფნის.

11. სასტუმროს ნომერში. შპვე გვიანია, ნესით, გავშვავი შინ უნდა იყვნენ შპვე დიდი ხნის წინ.

სანდომიანი მამკაცი. დორა.

ს.მ.: ასეთ სახეს ნუ იღებ. შენ არაფერ შუაში ხარ.
სიფრთხილეთ საჭირო.

დორა: ყველა გოგო შენსავით გუღლია კი არაა.
სხვა გოგოებსაც იცნობთ.

ს.მ.: კი. არის რამდენიმე.

დორა: იმათაც ყიშავთ ხოლმე.

ს.მ.: ვინ გგონივარ. ყველაზე ერთგული მამაკაცი ვარ მსოფლიოში. მხოლოდ შენ მყავხარ. შენ ხარ ჩემი მეგობარი გოგონა.

დორა: დედაჩემი ძალიან გაბრაზდა იმ ფულზე.

ს.მ.: რომელ ფულზე.

დორა: აი, ჩემი რომ გმართებთ.

ს.მ.: შენც დაიჯერე, რომ მე მაგ ათ ფრანკს რამედ ვთვლი... დამავინწყდა კიდევ, მისი არსებობა.

დორა: ეგ ფული უნდა დამიბრუნოთ.

ს.მ.: მაგიტომ მოხვედი ჩემთან... შენთვის მთავარი ფულია, არა. ახლა ნაღდი ფული არა მაქვს თან.

- ამოიღო რამე ჩემი ჩანთიდან. ნიშნებია მანდ.
 ფულს შემდეგ ჯერზე მიიღებ.
 დორა ჩანთიდან სუნამოს იღებს.
- ს.მ.:** შენ ნამდვილი ექსპერტი ყოფილხარ.
 მთელ ასორტიმენტში ეგ ყველაზე ძვირადღირებულია.
- დორა:** ციტირებას ახდენს: ცხოვრებაშიც ასეა, რაც არ უნდა
 ძვირადღირებული იყო, წინა რიგებში ვერ მოხვდები,
 თუკი სიფათი იმ სათესლე კარტოფილს მიგიგავს, სამი
 წელი მონწულა ბადურაში რომ იყო შენახული. სუნამოს
 ყნოსავს.
- ს.მ.:** როგორია, ხომ აქვს კარგი სუნი.
 დორა თავს უქნევს.
- ს.მ.:** ხომ მოგწონს...
 დორა თავს უქნევს და ცოტაოდენ სუნამოს კისერში
 იპკურავს.
- ს.მ.:** იცი მაინც, რა წაისვი ეხლა ყელზე.
 დორა: არაა.
- ს.მ.:** ხარის ფუნა.
 დორა: ჰა-ჰა-ჰა. იტყუები.
- ს.მ.:** სულაც არა, ამ სუნამოს ნამდვილად ციმბირელი
 ხარების ნეხვისაგან ამზადებენ და ეს ქაქის სუნი ისე
 კარგად ესადაგება ამ ჩვენს დიდებულ რუს ქალბატონს,
 თითქოსდა საგანგებოდ მისთვის იყოს შექმნილი. აბა,
 ეხლა ამ საპონს შეხედე. ამაზე რაღას იტყვი. ამაზე რას
 ბრძანებს ჩვენი ექსპერტი.
- დორა:** ლამაზადაა შეფუთული.
ს.მ.: ოჰო. კარგი შენიშვნაა.
 სუნი, სუნი როგორი აქვს.
 ანუ, რისი სუნი ასდის.
- დორა:** ვარდების.
ს.მ.: ვარდების, არა. კარგია.
 ვარდის სურნელი ჩვენი დიდებული ქალბატონისთვის.
 ვარდის საპონი რუსეთის მეფის ასულისათვის. ინებეთ,
 გთხოვთ.
 საინტერესოა, იცი კი, რატომ ასდის ვარდის სუნი?
- დორა:** რათა რუს ქალბატონს ვარდების სურნელი აუვიდეს.
ს.მ.: რათა იმ მკვდარი ღორების სურნელი არ აუვიდეს,

რისგანაც საპონს ამზადებენ. მართალია, ამის გავონება თქვენნაირ დახვეწილ ქალბატონს არ ესია მოვინება, მაგრამ ეს ლამაზად შეფუთული საპნები სწორედ ლორის ქონისაგან კეთდება. ლორებს ჯერ ყელს გამოჭრიან, მერე ქონს ააჭრიან, კარდალაში ჩააგდებენ და იმდენ ხანს ხარშავენ, სანამ სულ არ დაინშინდება და გათხელდება. მერე ჩაუმატებენ მწვავე ნატრის ხსნარს, სულ ბოლოს კი ვარდის წყალსაც ჩააშხაპუნებენ. მერე, პრიალა ქალაქში ლამაზად შეფუთავენ და ზემოდან ბაფთასაც გადაუჭერენ, ლამაზად რომ გამოიყურებოდეს და ვერავინ მიხვდეს, რომ სინამდვილეში ერთი ნაჭერი ლორის მძორია და სხვა არაფერი.

დორა: საბრალო ლორუკელა.

ს.მ.: ლორები გიყვარს, არა? შემიძლია, დაგამშვიდო... ძროხებსაც ზუსტად ასევე ექცევიან.

დორა: და ბაყაყებსაც.

ს.მ.: თეორიულად კი. თუკი ცხიმისანი ხორცი აქვს, რატომაც არა. მშვენიერი საპონი გამოვა. მაგრამ ქალებს

ს.მ.: საუკეთესო საპონიც კი ვერ შევლით, სუნი მაინც ასდით. ძალიან მგრძობიარე ცხვირი მაქვს, დორა, შეგიძლია, მენდო. რაც არ უნდა ხარის ფუნის სუნად ყარდეს ქალი, მის სუნს მაინც ვიგრძნობ.

დორა: მე არ ამდის სუნი.

ს.მ.: არა, შენ სუნი არ აგდის, უბრალოდ აყროლებული ხარ. აუტანელი ყროლის სუნი აგდის.

დორა: მკლავებს მალლა წევს: ჩვენ ყოველთვის საგანგებოდ ვცდილობთ, რომ ჩვენი დორა სისუფთავის განსახიერება იყოს.

ს.მ.: მე კი ცუდ სუნს ვგრძნობ. მაშინვე ვიგრძენი, როგორც კი პირველად გნახე.

დორა: სამწუხარო იქნება, თუკი იქ ხილს აღარ შეიძენთ.

ს.მ.: და, რა უნდა მოიმოქმედოს ქალმა, თუკი უნდა, რომ სანდომიანმა მამაკაცმა მისი ხილი კვლავ გასინჯოს...

დორა: არ ვიცი.

ს.მ.: აღარ უნდა იბანავოს. მე არ მიყვარს, როცა ქალს ლორის ქონის სუნი ასდის. დაიბან და აღარ გაგჟიმავ. რა ვქნა,

ასეთი ცხვირი მაქვს. ახლა კი მოდი ჩემთან, ერთი კარგად დამსვარე.

12. სახლში. საუზმის დროს. ყავის სურნელში ერევა დამდეგი დღის იმედი

მამა. დედა. დორა.

მამა: რატომ უნდა აძლევედ დორას შენი სუნამოს დასხმის უფლებას. ის არ გეყოფა, რომ შენს კაბებს აცმევ და საკუთარ პარიკმახერთან ატარებ? მე კიდევ ცოლი და ქალიშვილი ერთმანეთისაგან ველარ გამირჩევია. ასე შეიძლება ერთ მშვენიერ დღეს ციხეშიც კი მოვხვდე.

დედა: მე რა ვქნა, თუკი ზუსტად იგივე ფასონი მოსწონს, რაც მე. არაფერი უჭირს, სარეცხი მაინც მომაკლდება. ისედაც ყელამდე მაქვს სახლში საქმე.

მამა: სხვათაშორის, მე დორასთვის სუნამო არასდროს დამისხამს.

მამა: ეტყობა, შენს უკითხავად სარგებლობს.

დედა: დორა ამას არასდროს იკადრებს.

მამა: რა ვიცი, კი არის აქოთებული საროსკიპოს დიასახლისივით.

დედა: ჩემს სუნამოს საროსკიპოს სუნი არ ასდის.

მამა: მაშინ მითხარი, რა სჭირს შენს ქალიშვილს, რატომ ყარს.

დედა: დორასთან მიდის და სუნავს: მართალი ხარ. საროსკიპოს სუნია.

მამა: ხომ გეუბნებოდი.

დედა: კვლავ სუნავს: ეს ჩემი სუნამო არ არის. მეტისმეტად შმორის სუნი ასდის, თითქოს მძაღვც. ასეთ სუნამოს არასოდეს ვიხმარდი, გამორიცხულია.

მამა: შენი თუ არ არის, აბა, საიდან აქვს.

13. ბოსტნეულის დახლთან. სერიოზული სიტუაცია, გუშტრეპის გარეშე

ქალბატონი. შეფი. დორა.

ქალბატონი: სრულიად ბუნებრივია, რომ ყმანვილი ქალი სუნამოს იპკურებს. თხუთმეტი წლის ასაკიდან მოყოლებული სულ პარფიუმერიას ვხმარობ. რა მოხდა მერე. რა არის ამაში ცუდი... რახან დორა ასეთია, როგორიცაა, ამიტომ არ შეიძლება მისთვის? აუცილებლად იდიოტური სუნი უნდა ასდიოდეს? დედამისი თანამედროვე ქალია. ყოველ შემთხვევაში, ასე ამტკიცებს. საიდან ასეთი რქიანობა...

შეფი: უბრალოდ, უნდა გაიგოს, ვინ მისცა დორას სუნამო. ნერვიულობს, სულ ეს არის.

ქალბატონი: ვის უნდა მიეცა. ყმანვილი კაცების მეტი რა ყრია, კარგი საჩუქრებით ქალიშვილების გულის მოგება რომ ეხერხებათ.

შეფი: დორა ქალიშვილი არ არის.

ქალბატონი: დორას მიმართავს ყური არ უგდო. ახალგაზრდობაში ჩემთვისაც ცდილობდნენ, რომ დაეშალათ. მამაჩემმა მიმასიკვდილა, ისე მცემა. მაგრამ ფეხებზე მეკიდა. შეულებავ თვალებს ისევ დალილავებული მირჩვენია-მეთქი, ასე გამოვუცხადე. თავი არავის მოატყუებინო... მამალმერთს, ცათა ზედა, ესია მოვინება, თუკი თავს მოვუვლით. გალამაზებითა თავისა ჩვენისა, განვადიდოთ უფალი და საქმენი მისნი.

შეფი: დედა, გთხოვ, მითხარი. ეს სუნამო შენ მიეცი, თუ არა. თუკი სხვამ მისცა, ხათაბალა არ ამცდება. რადგან სიფრთხილე ვერ გამოვიჩინე. თუმცა პირობა მქონდა დადებული, ფრთხილად ვიქნები-მეთქი. კარგად იცი, ამას რაც შეემთხვა. იმ ტიპთან... მერე ადგება დედამისი და დორას წამართმევს. მერე ვილა გამიყიდის საქონელს. შენ, ნამდვილად, არა.

ქალბატონი: დორას მხოლოდ წაადგება, თუკი შენი ბოსტნეულის გარდა სხვა რამესაც ნახავს.

შეფი: ნეტა რას გადაეკიდე ამ ჩემს ბოსტნეულს, რა დაგიშავა.

ქალბატონი: ყოველ შემთხვევაში, უმაღლესი დონის სუნამოა.

კლიენტებს მოსწონთ. შეგიძლია, გადასცე იმ ქალბატონს. ამ ახალგაზრდა ქალბატონს ისეთი გემოვნება აღმოაჩნდა, დედამისს რომ არც დაესიზმრება.

შეფი:

მე თუ მკითხავთ, იყოს აყროლებული, თუ არის. რაში მაინტერესებს კლიენტთა აზრი. არ მჭირდება აქ რიარია, რა, სილამაზის დედოფალი დავიქირავე თუ რაშია საქმე. დორამ ხილ-ბოსტნეული უნდა გაყიდოს. დანარჩენზე მე ვიზრუნებ.

14. სახლში. დედა სახლის გარეთაა.

მამა:

რას ჰგავხარ, ბავშვო, რანაირად გამოიყურები.

დორა:

ნაჯიჯგნი ვარ ცოტათი.

მამა:

ერთი კვირაა, ტანი არ დაგიბანია.

დორა:

ჰო.

მამა:

როგორ გიყვარდა ხოლმე ბანაობა. წყალი ძალიან ცხელი უნდა ყოფილიყო და კარგად გაქაფული, ხომ გახსოვს. რასაკვირველია.

მამა:

ეს კვირის საუკეთესო მომენტი იყო ხოლმე.

დორა:

უკან აღარ უნდა ვიყურებოდეთ, მამა.

მამა:

ხალხს არ ეყვარები.

დორა:

მთავარია, შენ გიყვარდე. ხომ გიყვარვარ.

მამა:

შენ ჩემი შვილი ხარ.

დორა:

თუ მოგწონვარ.

მამა:

რას მეკითხები.

დორა:

ჩემთვის არასდროს გითქვამს, მოგწონვარ თუ არა.

მამა:

შენ ლამაზი გოგო ხარ.

დორა:

შენ კი — ლამაზი ბიჭი.

15. სასტუმროს ნომერში. დრო დავეიწყებავს იქლება, ნაბი ჩერდება, ადამიანები იქანდებიან.

სანდომიანი მამაკაცი. დორა.

ს.მ.: რას მომშტერებინარ. ნუ მამშტერდები ასე. რამე მაინც მითხარი. პირდაპირ შიშისმომგვრელია შენი დუმილი იმის შემდეგ, იქამდე კი დემონივით დამეძგერები ხოლმე. თუ ყოჩაღად არ ვიქენი, შეიძლება ბურღლაც კი აღარ დარჩეს ჩემგანს.

დორა: დავაშავე რამე?

ს.მ.: რას ამბობ, პირიქით. უბრალოდ, ჩემს თავს ვეკითხები, მაინც სად ნახე ეს ყველაფერი, ვინ გიჩვენა.

დორა: შენ.

ს.მ.: მე...

დორა: უბრალოდ მეც იმასვე ვაკეთებ, რასაც შენ.

ს.მ.: და ეს ხდება შენი საკუთარი სურვილით.

დორა: ჩემი საკუთარი სურვილით ვაკეთებ იმასვე, რასაც შენ.

ს.მ.: გეყო ლაქლაქი. წადი ახლა.

დორა: არა.

ს.მ.: წაეთრიე-მეთქი.

ბევრი საქმე მაქვს.

დორა: მე ვრჩები.

ს.მ.: შენ რა, ხომ არ დაყრუვდი.

შენი მშობლები ნერვიულობენ, ალბათ, უკვე.

დორა: დაბნელებამდე არ მელოდებიან სახლში. ჯერ დღეა

კიდევ.

ს.მ.: რა უთხარი ასეთი, გარეთ რომ გამოგიშვეს ამ კვირა

დღეს...

დორა: ჩემს მეგობართან მივდივარ-მეთქი.

ს.მ.: და ჩემთან გამოძვერი, ხომ...

უშ, შე პატარა ცრუშენტელავ.

დორა: მე ტყუილი არ მითქვამს.

ს.მ.: მაშასადამე, გჯერა, რომ შენი მეგობარი ვარ.

დორა: რა, არ გინდა, თუ რა... შენ, მხოლოდ მითხარი.

ს.მ.: რამდენი მეგობარი გყავს უკვე.

- დორა:** არც ერთი.
- ს.მ.:** ანუ მე შენი პირველი მამაკაცი ვარ.
დორა თავს უქნევს.
- ს.მ.:** ვაიმე, ავტირდები ახლა.
- დორა:** რატომ.
- ს.მ.:** მატყუებ.
- დორა:** მე არ გატყუებ.
- ს.მ.:** როგორ, ნუთუ მართლა არავინ გყოლია ჩემამდე. ნუთუ ეს სიმართლეა. და მე მჩუქნი ამას. მე... ბავშვო... მე კი როგორ უხეშად გექცევი. ჩემო ანგელოზო. მე კიდევ როგორ ვუხამსობ და რა საშინლად გეპყრობი.
- დორა:** ცუდად სულაც არ მექცევი.
- ს.მ.:** კი, კი, როგორ არა, დორა, ნამდვილად ცუდად გექცევი. მე შენი ღირსი არა ვარ. შენნაირი ნაზი არსების. ეს ჩემთვის ჯერ არავის უჩუქნია.
- დორა:** მაშ შენთვისაც პირველი იყო.
- ს.მ.:** პირველი იყო ისეთთან, რომლისთვისაც ეს ამბავი პირველი იყო. ადრე საქმე მქონია მხოლოდ გადაღრძუებულ, გაუბედურებულ ქალებთან. და მეძავებთან.
- დორა:** ეგენი ვილა არიან
- ს.მ.:** ამ საქმეში ფულს რომ იღებენ.
- დორა:** შენც აძლევ ხოლმე.
- ს.მ.:** მეტისმეტად ბევრს, დორა, მეტისმეტად ბევრს.
- დორა:** მეც მომეცი ფული.
- ს.მ.:** რისთვის.
- დორა:** გაჟიმვისთვის.
- ს.მ.:** შენ ვერ გამიგე, დორა. აბა, ერთი აქ მოდი. შენ მეძავი არა ხარ. არა, ბავშვო, შენ რალაც განსაკუთრებული ხარ. შენ ხარ ანგელოზი. ზეციდან მოვლენილი, შენ უნდა მიხსნა მე, ბავშვო. მე შევიცვლები. დღეის ამას იქით სულ კარგად მოგექცევი. გპირდები, იმას გაჩვენებ, რაც ჯერ არავისთვის მიჩვენებია. თუ რა ვარ სინამდვილეში. აი, აქ — გრძნობ? ეს მე ვარ და ეს შენი დამსახურებაა. ჩემო ანგელოზო. აწი აღარ გაგაგდებ არსად. აწი ნამდვილად აღარ გაგაგდებ. გიჟი კი არა ვარ, რომ ანგელოზი გავაგდო.

16. ექიმის კაბინეტში. ღამით აბრილდა.

ექიმი. დედა.

ექიმი: დორა ორსულადაა.

დედა: შეუძლებელია.

ექიმი: ასეა.

დედა: არასოდეს.

ექიმი: ვაი, რომ.

დედა: ის დამპალი, გარეწარი ისა.

ექიმი: თქვენ მას იცნობთ.

დედა: ვიპოვი, ეჭვი არ შეგეპაროთ.

ექიმი: მერე რას იზამთ.

დედა: ვიზრუნებ, რომ შვილს ფული გადაუხადოს.

ექიმი: კი, თუ ექნება ამის თავი.

დედა: რატომ არ უნდა ჰქონდეს.

ექიმი: თუ მუშაობს მაინც.

დედა: თქვენ ხომ ყოველთვის ყველაზე უარესი უნდა ივარაუდოთ.

ექიმი: მდაა..

დედა: რა, აბა ბავშვის ფული ჩვენ უნდა ვიხადოთ?

ექიმი: მერე რა.

დედა: თუკი გაზრდა მომიწევს, გადამიხადოს მაინც.
პაუზა.

რომ წარმოვიდგენ...

ჯერ დორა არ მეყოფოდა და ახლა მისი შვილი.

სანყის პოზიციაში ვბრუნდები.

რას იფიქრებენ...

ნამდვილი ზოოპარკია.

ექიმი: ზოოპარკი.

დედა: ან ცხოველთსაშენი, დორას შვილს ვგულისხმობ.

ექიმი: ჩვენ ხომ არ ვიცით ჯერ, ბავშვი როგორი იქნება.

დედა: როგორი...

ექიმი: რამდენად ჯანმრთელი...

დედა: ჯანმრთელი საიდან უნდა იყოს?

ექიმი: ხომ შეიძლება...

დედა: ახლა, მეორე უკიდურესობაში ნუ გადავარდებით.
ექიმი: საშუალებების არჩევანში თავი არ უნდა შევიზღუდოთ. ბოლოსდაბოლოს დრო მაინც გვაქვს, ჯერჯერობით.

17. შინ. ღამის ღამუა კი ანთია, მაგრამ მყუდროებას ვერ ასაღვურებს

დედა. დორა.

დედა: მისმინე, დორა. დღეს ზღაპარი არ იქნება. ხომ თანახმა ხარ.

დორა: ო'კეი.

დედა: მოდი, რამდენიმე მნიშვნელოვან საკითხზე ვისაუბროთ, კარგი?

დორა: რა თქმა უნდა.

დედა: ხვდები ალბათ, რასაც ვგულისხმობ.

დორა: ვერა.

დედა: რაო, რა გითხრა ექიმმა.

დორა: მე ორსულად ვარ.

დედა: იმ აბებს რატომ არ სვამდი.

დორა: ამ ექიმებმა ხომ ტვინი წაიღეს თავიანთი წამლებით.

მორჩა. ცხოვრებაში ერთ აბსაც აღარ დავლევე.

დედა: ეს ხომ წამალი არ არის, დორა. ეს აბია, რომ ბავშვი არ ჩაგესახოს. ამას ხომ მეც ვსვამ.

პაუზა.

ახლა რას ფიქრობ, აწი რა იქნება...

დორა: არ ვიცი.

დედა: შენ არ იცი, არც მე ვიცი. არადა, ხომ უნდა იცოდეს ვინმემ.

დუმბილი.

ჯერ კიდევ შეგვიძლია ბავშვის მოშორება.

დორა: ო'კეი.

დედა: მაშ, თანახმა ხარ.

დორა: რა დიდი ამბავი ეგ არის.

დედა: როგორ არ არის.

აბორტი საკმაოდ სამწუხარო ამბავია.

- დორა:** მაშინ, არ მინდა ეგ აბორტი.
- დედა:** მაგრამ, იქნებ ეს ერთადერთი გამოსავალია ამ სიტუაციიდან. ან იქნებ ის მითხრა, ვინ მოუვლის ბავშვს.
- დორა:** მე.
- დედა:** ეგ იოლი არ არის. ეს დიდი და საძნელო საქმეა.
- დორა:** იმიტომ, რომ იმასაც კრამიტი ექნება დაცურებული.
- დედა:** ვის აქვს კრამიტი დაცურებული.
- დორა:** მე მაქვს კრამიტი დაცურებული.
- დედა:** შენ თუ ეგ მართლა გჯერა, დაიკრიფე ახლავე გულზე ხელები და იყავი ასე.
- დორა:** ო'კეი.
- დედა:** ვისგან ისწავლე ეს ო'კეი.
- დორა:** არ ვიცი.
- დედა:** მოკლედ, მიდი, მოიფიქრე რამე.
- დორა:** შეგვიძლია ისეთ ვინმეს ვაჩუქოთ, ვისაც ბავშვების ყოლა არ შეუძლია.
- დედა:** მშვენიერი აზრია, მაგრამ არა მგონია, ვინმეს ეგ საჩუქარი გაუხარდეს.
- დორა:** მაშინ მოვიცადოთ, სანამ ქვეყანას არ მოევლინება და მერე მოვკლათ. არ გეხუმრები.
- დედა:** ეს ხომ აკრძალულია, დორა.
- დორა:** კი, არავის ვეტყვით. ხეზე მივაბამთ და აღარ მივაკითხავთ.
- დედა:** რა სასტიკი ხარ.
- დორა:** რა მოხდა მერე.
- დედა:** არ შეიძლება, დორა. დამიჯერე.
- დორა:** მაშინ აღარ ვიცი.
- დედა:** მამაშენს ხომ დაუჯერებ.
- დედა:** მამაჩემს ყოველთვის დავუჯერებ.

18. შინ. კვირასა და მამამაც მოიცალა.

მამა. დორა. დედა.

- მამა: ეს ქალების საქმეა. მე რა ვიცი.
- რა დაუდევრობაა.
- რატომ არ გაფრთხილდი.
- დორა: არ ვიცი.
- მამა: შენ არ გეუბნები, დასწყევლოს ღმერთმა.
- დედა: ზედმეტად თავის ნებაზე რომ მიუშვი ბავშვი, მაგის ბრალია.
- დედა: თავის დადანაშაულებას ჩემითაც კარგად ვახერხებ.
- მამა: მაგას სჯობია, რამე შემოგვთავაზო.
- მამა: რა უნდა შემოგვთავაზო.
- დედა: ხომ ისედაც ცხადია, რაც უნდა გაკეთდეს.
- დედა: მით უმეტეს, დღეს ეგ დიდ პრობლემას აღარ უნდა.
- დედა: წარმოადგენდეს, ყოველ შემთხვევაში, ასე წერენ.
- დედა: მკაცრად: ბევრი კი გაგეგება შენ მაგ საქმის.
- მამა: არა, მართლაც არ გამეგება. მაგრამ სხვა გამოსავალს ვერ ვხედავ. და ეს შენც იცი.
- დედა: და დორამაც იცის.
- დედა: ხომ სწორია, დორა.
- დორა: აბა რა, მამა.

19. სახლში. გარეთ დიდებული დედა.

დედა. დორა.

- დედა: ვაიმე, შვილო, ვინ იცის, როგორ გაგიჭირდა.
- დორა: სულაც არა. დღეს ხომ ეგ დიდ პრობლემას აღარ წარმოადგენს.
- დედა: როგორი მამაცი ხარ.
- დორა: ექიმი რომ შემოვიდა შლანგით ხელში, ვიფიქრე, უნდა გამჟიმოს-მეთქი. მაგრამ შიგნით კი არ შემეიღო, პირიქით, გარეთ გამომინოვა. ამასაც არა უშავდა. ისეთი ხმა იყო, თითქოს ვიღაცა ჩალის ღერით სითხეს ნრუპავს

ქიქიდანო.
დედა: რა აუტანელი ხარ.
დორა: ო'კეი.
დედა: ეხლა რა გინდა?
დორა: ყავას დავლევდი.
დედა: მერე შეიძლება შენთვის?
დორა: კი. აი, ჟიმაობა კი არ შეიძლება. ათი დღე.
დედა: ხომ შეიძლება ამის შესრულებას. თუ ვერა.
დორა: ვერა.
დედა: შენს ადგილზე ექიმების რჩევას დავუჯერებდი.
დორა: რასაკვირველია.
დედა: სერიოზულად გეუბნები, დორა. თორემ ანთებები
 დაგემართება, დაიტანჯები.
დორა: ან დენა ამიტყდება.
დედა: ეს ექიმებმა გითხრეს.
დორა: მე თვითონ მოვიგონე.
 იქ ხომ უამრავი სისხლი იყო.

20. ექიმის კაპინეტში. ალტკინებული განწყობა.

ექიმი. დორა.

ექიმი: კარგი აგებულება გაქვს, დორა. გილოცავ.
დორა: არ ვიცი.
ექიმი: შენი სხეული კარგად გრძნობს თავს. ხარისხით
 ჯანმრთელია.
დორა: მაგრამ შენს შიგნით რა ხდება, მაგას ვერ ვხედავ.
 შიგნით ტამბონი მაქვს გაკვეხებული, სქელი, თითქმის
 კუთუს ხელა, მაგრამ კუთუ არ არის. ეს იმიტომ არის
 საჭირო, რომ სისხლმა შარვალში არ გამოჟონოს.
 და ამიტომაც მოთმინება უნდა გამოვიჩინო ჩემი
 შიგნეულობის მიმართ, მაგრამ ათი დღის შემდეგ
 შემეძლება, ჟიმაობა კვლავ განვაახლო.
ექიმი: მე ამას არ ვგულისხმობდი, დორა.
დორა: სულ ცოტათი მაინც არ დაგანაღვლიანა ამ ამბავმა?
 მე სულ ნაღვლიანი ვარ.

- ექიმი: თუ არ ჩავთვლით იმ დროს, როცა ვყვიმაობ.
 დორა: ნუთუ შვილზე სულ არ ფიქრობ.
 ექიმი: რაც მოხდა, მოხდა.
 დორა: აბა რა, ასეთი უმნიშვნელო ამბით ხომ არ შეინუხებ თავს.
 ექიმი: სწორია, ექიმო, სწორი.
 დორა: მე შენი არ მჯერა, დორა.
 ექიმი: რას მეუბნებით.
 დორა: გრძნობები შენც გაგაჩნია.
 ექიმი: მოდი, ერთი რაღაცა ვითამაშოთ.
 დორა: კარგი.
 ექიმი: მე ერთ სიტყვას დაგისახელებ და შენ ეგრევე უნდა
 მითხრა, რაც კი თავში მოგივა. გასაგებია?
 დორა: მე ვამბობ: ცეცხლი.
 ექიმი: ცეცხლი.
 დორა: ცეცხლი შენ არ უნდა თქვა.
 ექიმი: ეს სიტყვა მომივიდა თავში და.
 დორა: სხვა სიტყვა უნდა მითხრა.
 ექიმი: ყველაფერი ნათელია.
 დორა: მაშასადამე: ცეცხლი.
 ექიმი: ცეცხლი.
 დორა: კარგი, მოვეშვათ ამას.

21. ხილ-პოსტნეულის დასლთან. ცინცხალი დილაა.

- ქალბატონი: როგორ ხარ?
 დორა: კარგად.
 ქალბატონი: ძალიან კარგი. ასეც ვიცოდი, რომ დარდით თავს არ
 მოიკლავდი.
 დორა: არავითარ შემთხვევაში.
 ქალბატონი: მე და შენ ერთი ყაიდის ხალხი ვართ. თავი არავის არ
 უნდა დააჩაგვრინო. კაცებს ხომ მხოლოდ ეგ უნდათ. მეც
 ეგეთი არხეინი ვარ. ჰა! გაიცინე, რა.
 დორა: ჰა-ჰა!
 ქალბატონი: ჰა-ჰა!

(პაუზა) ძალიან უსიამოვნო იყო?

დორა: რას ამბობთ, პირიქით!

ქალბატონი: სწორედაც.

რას აღარ მოისმენ ხოლმე ამის შესახებ, რა საშინელებებს აღარ ყვებიან. მართლა ასეც რომ იყოს. ძალიან რომ გიჭირს, სწორედ მაშინ გმართებს მხნეობა. ჩვენ ძლიერი ქალები ვართ. გინდა, ერთ საიდუმლოს გაგიმხელ. თავის დროზე კინალამ მეც მოვიშორე ეგ ვაჟბატონი. ხომ აღარ გეყოლებოდა ახლა შეფი.

დორა: ახლა ნანობთ...

ქალბატონი: მეტი საქმე არა მაქვს! სანანებელი არც არაფერია.

მამამისის ცოლობა არ მინდოდა. ამის გამო კი იძულებული გავეხდი... ასეა... რას იზამ. ცხოვრება გრძელდება. რა თქმა უნდა, მერჩივნა დამოუკიდებელი დავრჩენილიყავი, მაგრამ მაშინ ეს აკრძალული იყო და საზღვარგარეთ კი ვერ წავიდოდი, არ მქონდა ამის საშუალება. რაც იყო, იყო. შევეგუე ჩემს მდგომარეობას და შევეცადე, ყველას დაკარგვოდა ჩემი დატერორების სურვილი.

დორა: სწორედაც... არხეინი.

ქალბატონი: ცხოვრება კიბეა. ხან ადიხარ, ხან ჩამოდიხარ. რა

საჭიროა ზედმეტი თავის მტვრევა. ნინ უნდა იყურო. მით უმეტეს, ქალმა. თორემ გარეკავ, სერიოზულად გარეკავ.

პაუზა.

დორა, ისე ცოტა მონესრიგება არ განწყენდა.

დორა: ჩემი სუნამო არ მოგწონთ.

ქალბატონი: თუ ასე პირდაპირ მეკითხები, არ მომწონს. საერთოდ

ფრანგული სუნამო კი მომწონს, მაგრამ შენს სუნში საერთოდ იკარგება.

22. სასტუმროს ნომერი. იქამდე, სანამ ეს ჩვევად იქცევა.

დორა. სანდომიანი მამაკაცი.

დორა: ციტირებას ახდენს აბა, კარგი საქმეები კი დაატრიალეთ,

- ს.მ.: ძვირფასო ბატონო გერბერ.
- დორა: ძალიან ვწუხვარ.
- ს.მ.: ნამდვილი ღორობა იყო. ეს უნდა გენახათ.
- დორა: წარმომიდგენია.
- ს.მ.: ჰო, ჰო. ჩვენ ვიკითხოთ, თორემ თქვენ რა გენაღვლებათ.
- ს.მ.: სპეციალურად არ მიქნია.
- დორა: ჩემი ნება რომ ყოფილიყო, ბავშვს დავიტოვებდი.
- ს.მ.: სიცილით: მაგარი სანახავი კი ვიქნებოდით: შენ, მე და ბავშვი.
- მშვენიერი ოჯახია, წარმოიდგინე.
- ს.მ.: დორა ტანზე იბღიბ.
- დორა: ეს რას ნიშნავს. რა გინდა.
- ს.მ.: ახალი ბავშვი უნდა გავაკეთოთ. მაგრამ ამჯერად ნულარაფის ვეტყვი. თორემ კიდევ გამოიწოვენ.
- დორა: უთქმელადაც შეამჩნევენ.
- ს.მ.: მუცელს შევწევ. შეხედე, აი, ასე.
- დორა: აკეთებს.
- ს.მ.: ასე ხომ ვერ იქნები მთელი ცხრა თვე.

23. გოსტინეულის დახლიან. ყველასგან უჩუმრად.

დორა. ქალბატონი.

- დორა: ქალბატონს ფურცელს აწვდის კითხვა კი ვიცი, მაგრამ მცვივდება ხოლმე თავიდან, ვერ ვიმახსოვრებ.
- ქალბატონი კითხულობს: "შუა ხნის წყვილი, სუფთა, მოვლილი, კეთილგანწყობილი ყველაფერ იმისადმი, რასაც სიამოვნების მოტანა შეუძლია, ეძებს სუფთა, კარგად თავშენახულ, უცოლო მამაკაცს, რათა ერთობლივი ძალებით მოხერხდეს ყოველდღიურობისაგან თავის დაღწევა."
- არასწორი რუბრიკა ამოვიჩვენია, დორა. შეხედე, შენ აქ უნდა მოძებნო: "მამაკაცი ეძებს ქალს", თუკი ვინმეს გაცნობა გინდა.
- კაუზა.
- თუმცა შენ ხომ გყავს უკვე მეგობარი მამაკაცი.

დორა: არ ვიცი.

ქალბატონი: მე ვხედავ, რომ გყავს.

სუნამო მაგან არ გაჩუქა.
დორა თავს უქნევს.

ქალბატონი: გულუხვი კი ყოფილა. ძალიან მაღალი დონის სუნამო იყო.

დორა: არ ვიცი.

ქალბატონი: მაგარი თავზეხელაღებული უნდა იყოს, ორ კვირაში ყოველდღიურობიდან გაქცევას თუ გთხოვს. ან ვიგინდარა.

დორა: რაო, რა წერია კიდევ.

ქალბატონი კითხულობს: "დიდი ინტერესით გავეცანი თქვენს განცხადებას. მე ვარ გამოცდილი მამაკაცი, უცოლო, სუფთა, მოვლილი, ჯანმრთელი, მსუბუქად დომინანტური, არა "ბი", მაქვს საკუთარი ფურგონი შეხვედრებისათვის, ფინანსური ინტერესები არ გამაჩნია, კარგად ვარ აღჭურვილი და ამტანუნარიანობას არ ვუჩივი. ფოტოსურათი თან ერთვის." ათვალე რებს. ყოჩაღ! დროს ტყუილად არ აცდენ, მაგრამ შენს ადგილზე მე არ წავიდოდი. ცოტა რომ გაერკვევი ამ ამბავში, ეს მამაკაცი მერეა კარგი. შენნაირი ახალბედა მაგასთან ვერ გაერთობა. პაუზა.

ეგ შენი მეგობარი კი, ორ კვირაში თუ მასეთ ტიპთან გაყოფას გიპირებს, ჩათვალე, რომ ნებისმიერს გაუყოფს შენს თავს.

დორა: რა მოხდა მერე.

ქალბატონი: ბოლოს ფულს მოითხოვს ამისათვის, დორა, და ქუჩაში აღმოჩნდება. იმდენი ბოროტი ადამიანი არსებობს ამქვეყნად.

დორა: ჩემზე უფრო ბოროტი.

ქალბატონი: იცინის შენ ბოროტი არა ხარ, დორა. შენ კრავი ხარ.

24. ღახლოთან. ცოტა მოგვიანებით.

შეფი. დორა.

- შეფი: აბა, ვინ გვყავს აქ.
- დორა: მე ვარ, დორა.
- შეფი: ვხედავ. თითქმის ძველებურად ხარ. ცხვირთან გაქვს ცოტათი კანი გადახეხილი.
- შეფი: პაუზა.
- დორა: წესით, შენზე გაცოფებული უნდა ვიყო, დორა. კარგად იცი, რატომაც.
- შეფი: წარმომიდგენია.
- დორა: კარგი.
- შეფი: ტკივილები თუ გაქვს.
- დორა: არაა.
- შეფი: კარგი. ერთ ხანს ყუთებს აღარ დაგაცლევინებ.
- დორა: გმადლობთ, შეფ.
- შეფი: რას გეუბნებოდი. მაგის ხურტკმელს მოუფრთხილდი-მეთქი. გავარდა გოგო თავქუდმოგლეჯილი. მერედა, ვინ უნდა აგოს პასუხი.
- შეფი: პაუზა.
- დორა: ვერც კი ხვდები, ნამდვილი სიყვარულით ვის უყვარხარ. როდესმე თუ დამიშავებია შენთვის რამე.
- შეფი: არაა.
- დორა: აბა, რატომ არ მიჯერებ, რასაც გეუბნები.
- შეფი: ძალიან ვწუხვარ, შეფ.
- დორა: დედაშენს უნდა უმადლოდე. თორემ მოგინევდა ქუჩაში დგომა.
- შეფი: ძალიან საყვარელი დედიკო მყავს.
- დორა: სწორედაც. ერთსაც გეტყვი. აქ სარეაბილიტაციო ცენტრი არ გეგონოს. მე ფული უნდა გავაკეთო.
- შეფი: დღეიდან, მხოლოდ იმას გააკეთებ, რასაც მე გეტყვი.
- დორა: აუცილებლად, შეფ.
- შეფი: დღეიდან, კვლავ ერთი გუნდი ვართ. აბა, ერთი მაკოცე. დორა აკეთებს, რასაც ეუბნებიან და ზედმეტად გულმოდგინეთაც. შეფს კეფაზე მოავლებს ხელს და აღარ უშვებს.

დორა: შეფი შეძრწუნებულია, დორას ხელს კრავს და ისე იძორებს თავიდან: წმიდაო ღვთისმშობელო.

დორა: დაუხვეწავი იყო.

შეფი: დაუხვეწავი.

დორა: მთელი ენით უნდა იმუშავოთ. გამუდმებით უნდა ასავსავოთ, ღრძილები კი არ უნდა დამისეროთ ენის წვერით.

დორა: შეფი სილას გაანწავს სახეში.

დორა: ასეთ ტექნიკას ჯერ არ ვიცნობ. როგორაა, აგიდგათ უკვე.

სადგურზე. მას მერე, რაც ბევრი რამე დაიმტვრა.

სანდომიანი მამაკაცი. დორა.

ს.მ.: გამარჯობათ, დორა. რა იყო, რა ცხვირ-პირი ჩამოგტირით.

დორა: უბრალოდ ვაკოცე, მეტი კი — არაფერი მიქნია.

ს.მ.: ვის აკოცეთ.

დორა: ჩემს შეფს.

ს.მ.: საერთოდ, შეფს არ კოცნიან ხოლმე.

დორა: რატომ მერე.

ს.მ.: უბრალოდ არ კოცნიან და მორჩა.

დორა: თვითონ ყოველთვის მკოცნიდა. მე კი არასდროს მიკოცნია. მხოლოდ დღეს მოვინდომე და აი, შედეგი... სამსახურიდან დამითხოვა.

ს.მ.: ყურადღებას ნუ მიაქცევთ, დორა. ადამიანთა უმეტესობას, ადრე თუ გვიან, უწევს ხოლმე სამსახურიდან დათხოვნა.

დორა: თქვენც?

ს.მ.: არა, მე არ დავუთხოვივარ ჯერ არავის. მაგრამ, ერთხელ, კონკურსის გავლა დამჭირდა. და ეს უარესია.

დორა: გაქვთ რაიმე გეგმა? დღეს ხომ დასვენების დღეა.

დორა: არ გამოვა. ათი დღე უნდა დავიცადოთ.

ს.მ.: არაუშავს, ცოტა გავიარ-გამოვიაროთ.

26. ტბის სანაპირო. კემპინგი, სადაც გარკვეული განზრახვით დადიან სოფელი.

დორა. სანდომიანი მამაკაცი.

- დორა:** ეგერ, მამაჩემის მანქანა დგას იქ. იქით, უცოლო მამაკაცის ფურგონის გვერდით.
- ს.მ.:** რომელი უცოლო მამაკაცის?
- დორა:** აი იმის, ჭარმაგი რომ არის, მოწესრიგებული, გაპარსული, კარგად აღჭურვილი.
- ს.მ.:** შენ რა, ვინმე გაიცანი, დორა...
- დორა:** მე არა, დედაჩემმა.
- ს.მ.:** გრიალებს ხალხი. ქალაც ვხედავ.
- დორა:** ეს დედაჩემია.
- ს.მ.:** მერედა, აქ რა უნდა.
- დორა:** კემპინგში მოვიდა, ეტყობა, გარკვეული განზრახვა გააჩნია.
- ს.მ.:** ამას უყურე, რა გარკვეულია.

27. სახლში. მას შემდეგ, რაც ფაცხა-ფუცხით მოცვივდნენ, რომ არ დაგვიანებოდათ.

დედა. დორა. მამა.

- დედა:** უკვე მოხვედი.
- დორა:** სამსახურში რატომ არა ხარ.
- დედა:** სამსახურიდან დამითხოვეს. არაუშავს. ადრე თუ გვიან მაინც ყველას ითხოვენ.
- დედა:** მაშ, დაგითხოვა.
- დედა:** კაუზა.
- დედა:** მე რატომ არ შემითანხმდა. ახლავე დავურეკავ მაგ ვაჟბატონს და ორშაბათიდან კვლავ ივლი.
- მამა:** ჯერ ხომ არ გაგვერკვია, მაინც რა მოხდა ზუსტად.
- დორა:** უბრალოდ, ერთმანეთს ვაკოცეთ.
- მამა:** ვის აკოცე, დორა. ვის აკოცე?
- დორა:** შეფს. მაგრამ არ მოენონა და მიწაზე დააფურთხა, მერე

კი დამითხოვა. მერე სასეირნოდ წავედით.

დედა: სასეირნოდ.

დორა: მე და ჩემი მეგობარი.

დედა: ხელიხელჩაკიდებულნი, არა.

დორა: არა, ხელიხელჩაკიდებულნი არა, მაგრამ კემპინგში კი ვიყავით.

მამა: დაქანცული ხმით: აჰა. კემპინგში, არა.

დორა: რა გინდოდათ იქ...

დედა: კონკრეტულად არაფერი.

დედა: სულაც არ არის ახალბედა, ხომ მართალია, მამა.

მამა: გააჩნია, რომელ სფეროში.

დორა: შეფის დედამ მითხრა, რომ ახალბედა ვერ მოახერხებს კაცისათვის ასეთი სიამოვნების მინიჭებასო, მე კი დავინახე, რომ დედაჩემი ახერხებდა.

დედა: მამა დორას სახეში ურტყამს.

დორა: კარგად რომ გავინაფები, მეც ხომ წამიყვან.

დედა: მამა დორას სახეში ურტყამს.

დორა: რა მოხდა... შენც იქ არ იყავი.

დედა: მამა კვლავ ურტყამს.

დორა: ო'კეი.

დედა: არაფერი არ მომხდარა.

28. ექიმის კაბინეტში. კვირა ღღეა, მაგრამ ექიმმა მაინც გამონახა ღრო.

ექიმი. დორა.

ექიმი: ნამდვილი სისასტიკე იყო შენი მხრიდან, დორა. ძალიან უგულოდ მოიქეცი.

დედა: დორა გარგარის ჩირს ლეჭავს:

ექიმი: ცხადია.

ექიმი: მამაშენის კარგად მესმის.

დედა: მის ადგილზე ნებისმიერს აექავებოდა ხელები.

დედა: მეტნაკლებად.

ექიმი: შენს მშობლებს უამრავ სირთულეს უქმნი ამჟამად,

დედა: დორა.

ტანს არ იბან, სამსახურიდან გამოგადეს.
დედაშენმა უკვე აღარ იცის, რა მოგიხერხოს.
პაუზა.

პირუტყვად იქეცი.

დორა: დედაჩემი კეთილი და საყვარელი ქალია.

ექიმი: რატომ აკეთებ ასეთ რაღაცეებს...

დორა: არ ვიცი.

ექიმი: შენც იფიქრე, თავს ძალა დაატანე.

დორა: არ ვიცოდი, თუ ჩემი მშობლებიც ჟიმაობდნენ.

ექიმი: ყველა ჟიმაობს.

დორა: მერე, რატომ არავინ არ იცის.

ექიმი: ყველამ იცის.

დორა: მაშინ, ჩემთვის რატომ არ შეიძლება?

ექიმი: შეიძლება, დორა.

დორა: ო'კეი.

ექიმი: ასეც ვვარაუდობდი.

დორა: ჩემთვისაც უნდა გეთქვათ.

ექიმი: ვიფიქრე, ეს მე არ მევალება-მეთქი.

დორა: რატომ? განა თქვენ არ ჟიმაობთ?

ექიმი: მე ამისათვის სხვა სიტყვას გამოვიყენებდი, დორა. მე
ამას სიყვარულობას ვუნოდებ.

დორა: რა განსხვავებაა...

ექიმი: ნაკლებად უხეშად ჟღერს.

დორა: მე მომნონს უხეშობა.

სხვანაირად ვერ ვკმაყოფილდები.

თქვენ არ მოგწონთ?

ექიმი: ყოველთვის არა.

დორა: რატომ არა?

ექიმი: ეგ ხომ მარტო მე არ მეხება... ჩემს ცოლსაც ეხება.

დორა: და იმას არ უყვარს უხეშად?

ექიმი: არა, ეს უკვე მეტიმეტია, დორა.

მე და ჩემს ცოლს გვიყვარს ერთმანეთი. ეს კი არის
მიცემა და აღება, გესმის? ორ ადამიანს შორის
ურთიერთობა და არა უბრალოდ გამოღება — შედეგა.

სექსუალურობა მთელი სამყაროა, ოკეანეა. თქვენ
ერთად მიირთმევთ გემრიელ კერძებს, უსმენთ

მუსიკას, ანთებთ სანთელს, ხომ სწორია, ერთმანეთს

კომპლიმენტებს ეუბნებით.
დორა: კომპლიმენტი რა არის.
ექიმი: როცა პარტნიორს სასიამოვნო რამეს ეუბნები, მაგალითად, როგორი სიმპათიური მამაკაცია და როგორ გიყვარს. ამის მერე, თუკი სურვილი გაგიჩნდებათ, შეგიძლიათ მოეფეროთ კიდევ ერთმანეთს.
დორა: თუ ასეა, მაშინ დედაჩემი კი არ სიყვარულობდა, ჟიმაობდა. არც ჭამდა და არც სანთელი ენთო.
ექიმი: ეს, მხოლოდ მისი საქმეა, დორა.
დორა: ო'კეი.
ექიმი: ნუთუ ეს ყველაფერი შენზე ცუდად არ მოქმედებს.
დორა: თავს აქნევს. ექიმს ჩირს აწვდის. ის ართმევს. დორა რალაცას ღიღინებს.
 მე თქვენ მომწონხართ. ყველაზე რთულ რალაცებებსაც კი, გასაგებად მიხსნით ხოლმე.
ექიმი: ძალიან მიხარია.
დორა: პულოვერს იძრობს.
ექიმი: კარგი, დორა. გეყოფა. მეტი არაა საჭირო.
დორა: რატომ.
ექიმი: წამოდექი ფეხზე. ჩაიცვი.
დორა: აკეთებს, რასაც ეუბნებიან. მერე, ისევე უკან ებერტყება.

29. ექიმის კაზინეტი. უკვე გვიანია და დაღლილობა იგრძნობა.

ექიმი: დორამ მიაშბო კემპინგის ამბავი.
დედა: ეს... ჩემი პირადი საქმეა.
ექიმი: ჰო, მაგრამ თქვენს ქალიშვილს აინტერესებს.
დედა: მე და ჩემს ქმარსაც ხომ გვინდა პირადი ცხოვრება. დორასთან შანსი არ არის რამე დამალო. შეუძლებელია მის გარეშე რამე ქნა. მთელი დღე სახლშია დაყუდებული. ყოველ შემთხვევაში, ამ ბოლო დრომდე ასე იყო. ამიტომაც ვაწყობთ ხოლმე მე და ჩემი ქმარი ასეთ

- გასვლებს. რა, დორას გამო ყველაფერზე უარს ხომ ვერ ვიტყვით.
- ექიმი:** ამას არავინ გთხოვთ.
- დედა:** ჩემს თავს ვეკითხები, ნეტა ადრეც ასე ხომ არ იქცეოდა. ბოლო სამი წლის მანძილზე. ყველაფერს ჩუმად ხომ არ აკვირდებოდა... და არაფერს იმჩნევდა.
- ექიმი:** რას უნდა დაკვირვებოდა?
- დედა:** მე რა ვიცი, რას უნდა დაკვირვებოდა. ჩვენს ცხოვრებას.
- ექიმი:** დორა თქვენთან ერთად ცხოვრობს. თქვენი ცხოვრების გასაგებად დაკვირვება არ სჭირდება.
- დედა:** თქვენ ალბათ ყველაფერს უყვებით თქვენს შვილებს.
- ექიმი:** შვილები არა მყავს.
- დედა:** მაშინ გეტყვით, როგორც ხდება. შვილებს ყველაფერს ბოლომდე არ აჩვენებენ, რალაცას თავისთვის იტოვებენ. ვერ გავიგე, აქ რატომ ვზივარ და რატომ გელაპარაკებით ამაზე. ეს ხომ თქვენ საერთოდ არ გეხებათ და არც არაფერია სათქმელი.
- ექიმი:** უბრალოდ, ერთხელაც დორამ ყველაფერი დაინახა.
- დედა:** თავის თავს დააბრალოს, რა უნდოდა, რომ დაძვრებოდა ჩუმ-ჩუმად და გვითვალთვალებდა. მიიღო კიდევ.
- ექიმი:** თქვენ ქალიშვილი ძალიან ცუდადაა.
- დედა:** სამი კვირაა უკვე, წამალი არ დაუღევია.

30. სახლში. დილა. დორას საწოლთან.

დორა და დედამისი.

- დედა:** თუ იტირებ, გავალ.
- დორა:** ო'კეი.
- დედა:** შენი თავაშვებულობის ბრაღია ყველაფერი.
- დორა:** რატომ არ მიყვებოდით.
- დედა:** რას არ გიყვებოდით.
- დორა:** თუ უიმაობდი.
- დედა:** ეს შენ არ გეხება.
- დორა:** მთელი ჩემი ცხოვრების მანძილზე ამაზე მშვენიერი არაფერი მინახავს. ნამდვილ ანგელოზს ჰგავდი.
- დედა:** გაჩუმდი.

დორა: მეც მინდა შენნაირი კაბები და ფეხსაცმელები, წინდებიც.

დედა: შენ არ მოგიხდება.

დორა: თქვენს დანახვაზე ისეთი მშვენიერი გრძნობა დამეუფლა, ეს ჟიმაობასაც კი ჯობდა. და ჩვენც ვეღარ მოვითმინეთ, სულელებმა, და შევუბერეთ... ამ დროს, წესით, ათი დღე უნდა მომეცადა. თქვენ შიგნით იყავით, თბილად, ჩვენ კიდევ გარეთ, მაგრამ, მაინც კარგი იყო. ცოტა კი შეგვცვივდა, მაგრამ მერე ჟიმაობაში გავხურდით. ახლა კი უნდა მოვკვდე.

დედა: დამუწავ თუ არა ბოლოსდაბოლოს მაგ დეგენერატულ პირს.

დორა: მამაც ხომ იქ იყო.
ცუდი რა არის ამაში.
ისეთი მხიარული სახე გქონდა.

დედა: შენ არ გესმის...

დორა: ამიხსენი მერე.

დედა: არა.

დორა: გთხოვ.

დედა: იქნებ, სხვა დროს უფრო მოვახერხო.

დორა: აღარ გიყვარვარ უკვე, არა.

დედა: ეს როგორ იფიქრე. უბრალოდ, ისეთ რალაცეებში ნუ ყოფ ცხვირს, რაც შენ არ გეხება.
დორა იცინის.

დედა: სასაცილოს რას ხედავ.

დორა: სასაცილოა. ცხვირის ჩაყოფა საქმეებში.
პაუზა.

ახლა კი, უნდა მოვკვდე.
დადუმდება.

დედა: მორჩი, არ გინდა ეს თეატრი.

დორა: ძალიან მიყვარხარ, დედა. კარგად იყავი.

დედა: ახლავე შეწყვიტე, დორა.

დორა: კარგი.

დედა: დორა.

დუმილი.

დორა, გეყო მაიმუნობა.

დორა.

31. შინ. ორნი. მარტოვის მშვიდი წუთები, ლოდინი სამშვიდოვოდ განაწყობს.

დედა. მამა.

დედა: ამ ბოლო დროს, თავში, სულ ის ფილმები მიტრიალებს, ცხოველებზე რომაა გადაღებული. როგორ გვიჩვენებენ, რომ თუნდაც სრულიად უმნიშვნელო დაზიანების შემთხვევაშიც კი, ცხოველს ესპობა გადარჩენის შანსი. საკმარისია, ლომმა ეკალზე ფეხი დაადგას და მორჩა, ველარ წავა სანადიროდ. დამთავრებულია მისი საქმე. თუ ნამატი სრულყოფილი არ არის, დედამისი თვითონვე ჭამს ხოლმე. ამისათვის ისიც კი კმარა, ახალდაბადებულს ექვსი თითი თუ ექნება თათზე. რადგან ექვსთითიანი არსება დასალუპადაა განწირული. ჩვენ, ადამიანები კი სხვაგვარად ვართ მოწყობილი.

მამა: მე... შენ არ გსაყვედურობ.

დედა: მაგის დროც დადგება.
 პაუზა.
 ასე მეგონა, დორა კი არ იყო ავად, მე ვიყავი. თავს ისე ვგრძნობდი, თითქოს მონამლული ვიყავი.

მამა: არ მესმის შენი.

დედა: არასდროს მოხვედრილხარ წირვაზე, სოფლის ეკლესიაში? იქ ხშირად ნახავ ოჯახებს, ერთიმეორეზე მიყვლებული ოთხი-ხუთი შვილით... და ყველას სათვალე უკეთია, სქელშუშიანი — დედასაც, მამასაც, ბიჭსაც, გოგოსაც. ისმის კითხვა, რალა მაინცდამაინც ერთმანეთზე დაქორწინდნენ, ხომ თვალის პრობლემა ჰქონდათ ორივეს. ეს ხომ უპასუხისმგებლობაა...
 პაუზა.
 ჩვენ რალატომ შევწყვილდით...

მამა: რამდენადაც ჩემთვის ცნობილია, გვიყვარდა ერთმანეთი.

დედა: აჰ, მაგიტომ...
 არა, ვერაფერი შევატყვეთ ერთმანეთს. მაგალითად, მე ვერ შეგატყვე, რომ ავადმყოფი იყავი.

მამა: მე აბსოლუტურად ჯანმრთელი ვარ.

დედა: რაღაც, ალბათ, მაინც ვერა გაქვს მთლად, თორემ საიდან გვეყოლებოდა ავადმყოფი შვილი.

მამა: ნორმისგან გადახვევა ავადმყოფობა არ არის.

დედა: ჩვენ უკვე გადახვეულები ვართ ნორმისგან, ჩემო ძვირფასო, მაგრამ აქამდე არ ვიცოდით. არ ვიცი, რატომ, მაგრამ დაზიანებული გვაქვს უკვე გენები, კოსმოსური დასხივებაა დამნაშავე, ოზონის ხვრელი, თუ დაბინძურებული გარესამყარო. თანაც, ჩვენი მშობლები, ახლო ნათესაურ კავშირში იყვნენ ერთმანეთთან.

მამა: ჩვენს მშობლებს არ აკავშირებდათ არავითარი ნათესაობა.

დედა: მაგაზე თავს ვერასოდეს დადებ.

რომ გვცოდნოდა, რა ცუდი გენები გვქონია, შეწყვილებას არასდროს მოვინდომებდით.

მამა: ახლა ყველაფერს საკუთარ თავზე ნუ აიღებ.

დედა: სულაც არა.

მამა: სწორედაც. სხვას არაფერს უტოვებ.

დედა: ადექი და აიღე შენც.

მამა: მასთან ერთად გატარებული მშვენიერი წუთებიც გვახსოვს.

დედა: ერთი წამი მაინც დამისახელე, როცა არ გინატრია, რომ ნეტავი ჩვენც ნორმალური და ჯანმრთელი შვილი გვყავდესო.

მამა: მე ამას დორასთვის ვნატრობდი. ნეტავი გამოჯანმრთელდეს-მეთქი.

დედა: კარგი, რა. მორჩი სისულელებს. რა უნდა გამოჯანმრთელდეს. მაგის წარმოდგენაც კი შეუძლებელია. ჯანმრთელი დორა... ვარდისფერი ლოყებითა და წვრილი წელით. დორა — კუჭის ნორმალური მოქმედებით და არა გაუთავებლად კუჭში შეკრული იმ დეგენერატული ნამლების გადამკიდე. დორა — ნორმალურად მოაზროვნე. დორა — მთელი დღის მანძილზე გაუთავებლად მოყვირალი ან პირში წყალჩაგუბებული და გაყურებული თევზივით. სუფთა დორა, თუნდაც ერთი წუთის მანძილზე, დალაქული კოფთისა და დაზოლილი საცვლის გარეშე. ასეთ დორას, ვერც კი წარმოიდგენ. თუკი მაინც შეეცდები, ეს უკვე

დორა აღარ იქნება. შენს ცხოვრებაში, ერთხელ მაინც, გამოიჩინე პატიოსნება.

მამა: იმისდა მიუხედავად, ჯანმრთელია თუ ავადმყოფი, ყოველ ადამიანს გააჩნია საკუთარი ღირსება.

დედა: შეიძლებოდა ჰქონოდა, შეიძლებოდა ყოფილიყო, შეიძლებოდა... ჩემს ფეხმძიმობაში რომ გაგვეგო, როგორი შვილი გვეყოლოდა, მაინც მოინდომებდი დორას გაჩენას? პატიოსნად მიპასუხე.

მამა: აბა, მაშინ როგორ უნდა გაგვეგო.

დედა: დღეს ხომ ვიცით. პაუზა.

თავიდან იმით ვიმშვიდებდი თავს, რომ დიდხანს მაინც აღარ გვანვალებს-მეთქი. უნდა მოვითმინო, ბუნებას მივყავო და ის მოაწესრიგებს ყველაფერს-მეთქი. მერე შეგვეძლო, ერთხელ კიდევ გვესინჯა, მაგრამ ბავშვი ძლიერი აღმოჩნდა, კერკეტი კაკალივით მაგარი. მთელი ძალით ებლაუჭებოდა სიცოცხლეს. ამასობაში მოულოდნელად აღმოვაჩინეთ, რომ ახალგაზრდობაც ნასულა, გაფრენილა, ბავშვი კი უჩვეულოდ სიცოცხლისუნარიანია, ჩვენზე მეტადაც კი. ჩიტივით დანავარდობს ზევით-ქვევით, ორსულდება კიდევ. იფიქრებდი ამას, რომ დორა შეიძლება დაფეხმძიმებულიყო? ვგულისხმობ, წმინდა ანატომიური თვალსაზრისით...

მამა ვერ ასწრებს პასუხის გაცემას, რადგან დორა შემოდის.

დორა: გაუმარჯოს.

დედა: გვეგონა, ხვალამდე არ გამოგიშვებდნენ.

დორა: ხარივით ჯანმრთელი ვარ.

32. ექიმთან. ახალი კვირა დაიწყო. გარდა ახალი შანსი.

დორა. ექიმი. დედა.

დორა: მე მინდა, დღეს დანაბარები გადმოგცეთ. ჩემმა მეგობარმა განაცხადა, რომ თანახმაა ამაზე.

- ექიმი:** აჰა.
- დორა:** სიამოვნებით ვიყოლიებთ შვილს, თუკი შესაძლებელი იქნება.
- დედა:** სულ მაგას ჩავჩინებ, რომ ამოიგდოს ეს აზრი თავიდან.
- დორა:** ოჯახის შექმნა უნდა. სამსახური აქვს და ფულსაც საკმარისად შოულობს. სამივეს თავისუფლად გვეყოფა.
- დედა:** სამს რატომ.
- დორა:** მამას, დედას და ბავშვს.
- დედა:** მასთან აპირებ გადასვლას?
- დორა:** ხშირად მოგინახულებ ხოლმე. შაბათ-კვირაობით, ყოველთვის, გპირდები.
- დედა:** იმედია, ის კაცი სერიოზულად არ ფიქრობს ასე.
- დორა:** მე მას ვუყვარვარ.
- დედა:** შენ საიდან იცი?
- დორა:** ამას იგრძნობ, არ არსებობს...
- ექიმი:** იქნებ და ის კაცი მართლა სერიოზულადაა შეყვარებული, მიგვეცა შანსი. შეიძლება, უკეთესიც გამოდგეს.
- დედა:** ვერ ნახეთ, როგორ მოექცა, რა დღეში ჩააგდო...
- დორა:** ეს, ჩემი პირადი საქმეა.
- ექიმი:** დედას მიმართავს: სიმართლეს თვალი გაუსწორეთ, არ შეგვიძლია არსებული სიტუაციის შეცვლა და თავის მოტყუება, თითქოს ყველაფერი ეს უკვალოდ ჩაივლის. მედიკამენტების მიღებას რომ შეწყვეტ, სწორედ მაშინ არის მისი მოქმედება ყველაზე ძლიერი.
- დედა:** ჩვენ უკვე მეტისმეტად შორს შევტოპეთ.
- ექიმი:** მოდით, შევეცადოთ ღიად ვიმოქმედოთ. დორა, რა იქნება, შენს მეგობარს რომ უთხრა, უფრო სწორად სთხოვო, ჩემთან წამოგყვეს.
- დორა:** არ ვიცი...
- ექიმი:** გადაეცი, რომ დიდი სიამოვნებით გავეცნობოდით. შეგვეძლო ჩვენ სამს ერთად განგვეხილა, თუ როგორ შეიძლება იარსებოს ახალგაზრდა ოჯახმა.

33. სატუმროს ნომარში. ეტყობა, რომ ვადა ინტრება.

სანდომიანი მამაკაცი. დორა.

- ს.მ.:** რაო, ზუსტად რა გითხრეს.
- დორა:** უნდა განვიხილოთ ახალგაზრდა ოჯახის არსებობის საკითხი.
- ს.მ.:** კარგი... და მე რალა მინდა იქ?
- დორა:** შენ ხომ მამა ხარ.
- ს.მ.:** ამის გამო ხომ არ წამოვალ ექიმთან. თანაც შენთან ერთად. დედაშენს რალა უნდა იქ... არის თუ არა ეს ჩვენი პირადი საქმე.
- დორა:** არა, არა, დორა. ამ საქმეს ცუდი სუნი ასდის, დორა. ჩემი გამოჭერა უნდათ.
- ს.მ.:** დედაჩემს არ უნდა შენთან ჟიმაობა. თვითონვე თქვა.
- დორა:** მაგათ უნდათ, რალაც ამკიდონ. ჩვენი ურთიერთობა არ აწყობთ... დღეს ისეთი დროა, ძალიან ადვილია ციხეში მოხვედრა. გაზეთებს არ კითხულობ?
- ს.მ.:** ბრა ზღება კითხვა შემიძლია-მეთქი, ხომ გითხარი.
- დორა:** ვიცვი, ვიცვი, რომ შეგიძლია. ძალიან კარგადაც, სხვათაშორის.
- ს.მ.:** ექიმი ძალიან საყვარელი ადამიანია. დედაჩემსაც ხომ იცნობ უკვე...
- დორა:** საიდან უნდა ვიცნობდე.
- ს.მ.:** ფურგონში მხოლოდ ერთი ქალი იყო. დედაჩემი...
- დორა:** ეს ხომ არ ნიშნავს, რომ ვიცნობ.
- ს.მ.:** სამაგიეროდ თვითონ გიცნობს. შენ და შენნაირებს. ეზიზღები.
- დორა:** მეც მაგას არ ვამბობ... ხომ გითხარი, ჩემი დაჭერა უნდათ-მეთქი.
- ს.მ.:** მე გეგმა მაქვს. თან შენი ჩემოდანი წამოიყოლე. დარწმუნდებიან, რომ მუშაობ და კრამიტიც არა გაქვს დაცურებული. ბოლოს კი, დედაჩემს სუნამოს აჩუქებ.
- დორა:** ყველა ქალს კი არ მოსწონს ჩემი სუნამოები.
- ს.მ.:** მოუსყიდველი არავინაა.
- დორა:** კარგი წარმოდგენა კი გქონია საკუთარ დედაზე.
- ს.მ.:** დედაჩემი საყვარელი ქალია.

ს.მ.: კარგი. აქამდე ყველაფერი კარგად მოგიფიქრებია. მერე რა უნდა მოხდეს, შენი გეგმის მიხედვით?

დორა: მერე ვიჭიმავებთ, გავაკეთებთ ბავშვს, ვაცლით, სანამ გარეთ გამოვა და სახელს დავარქმევთ.

ს.მ.: შენი ამბავი რომ ვიცი, ეგეც მოფიქრებული გექნება.
უკვე.

დორა: ყველაზე ლამაზ სახელს დავარქმევთ, რომელიც კი ამქვეყნად არსებობს.

ს.მ.: ძალიან მაინტერესებს...

დორა: ჩვენს შვილს დორა ერქმევა. ეს არის მსოფლიოში ყველაზე ლამაზი სახელი.

შენ, მხოლოდ ექიმთან უნდა წამომყვე. წამოდი.

ს.მ.: ვიფიქრებ მაგაზე. პირობას გაძლევ. ძილში ვიფიქრებ მაგაზე. მოდი ჩემთან.

დორა მიდის. კოცნიან ერთმანეთს.

ს.მ.: სუნი აგდის. გადაღრძობულ თხასავით ყარხარ. მაინც ვინა ხარ, რა მყავხარ ასეთი, ნამდვილი ანგელოზი.

რა ბედნიერებაა, რომ შენისთანები კიდევ არსებობენ ამქვეყნად. ახლოს მოინიე.

ერთმანეთს კოცნიან.

34. ექიმთან. დრო იწელება ქაფის გორგალივით, იწელება და გოლოს წყდება.

ექიმი. დორა. დედა. მამა.

ექიმი: საკმარისად ვიცადეთ უკვე.

დორა: მოვა, აგერ ნახავთ.

დედა: ნახევარი საათია, მაგას გაიძახი.

დორა: მოვა. აუცილებლად მოვა.

დედა: ნელ-ნელა მიწყდება მოთმინების ძაფი. ჭკუას

მოუხმე, დორა. შენი მეგობარი ნამდვილი ნაძირალაა, პასუხისმგებლობის გრძნობა საერთოდ არ გააჩნია.

შენ სადისტს ჩაუვარდი ხელში, როგორც ჩანს...

თავისი ფანტაზიების დასაკმაყოფილებლად გიყენებს.

კარგი... რაც არის, არის. ხდება ხოლმე. შენი საქმეა.

- მაგრამ ხომ შეიძლებოდა, მომკვდარიყავი, ბენჯზე ხარ
გადარჩენილი.
- დორა:** მე მას ვუყვარვარ.
- დედა:** შენ არ იცი, რას ნიშნავს სიყვარული.
- დორა:** მე ვგრძნობ ამას.
- ექიმი:** ასე არ გამოვა. გამოსავალი უნდა მოინახოს, რათა
ცხოვრების გაგრძელება შევძლოთ ყველამ.
აბა, ჩამოვყვეთ ახლა რიგის მიხედვით. დორა, შენთვის
რა არის ყველაზე მნიშვნელოვანი.
- დორა:** პატარა დორა მინდა გავაჩინო.
- ექიმი:** სიყვარული შენთვის არაფერს ნიშნავს?
- დორა:** დორა, რომელიც ყველას ეყვარება. რომელსაც
გაჟიმავენ. რომელიც ყველას ეყვარება. ჩემსავით. მეც
ვეყვარები ყველას.
- ექიმი:** კარგი. ყოველ შემთხვევაში, ის მაინც გაირკვა, თუ რა
გინდა. მაგრამ მინდა პატიოსანი ვიყო შენთან... ჩვენ არ
ვიციტ, რანაირი ბავშვი გეყოლება.
- დორა:** ჩემნაირი.
- ექიმი:** შენნაირი რომ იქნება, ორი აზრი არ არსებობს.
- დორა:** ჩემსავით შეუხედავი იქნება. რა მოხდა მერე. უბრალოდ
კბილები ექნება ჩემზე უკეთესი. ერთი წინა კბილი კიდევ
მომერყა, შემომხედეთ. მომძვრება, სადაცაა.
- ექიმი:** მხოლოდ ერთ კითხვაზე მიპასუხე, დორა.
შენ გჯერა, რომ შენ ჯანმრთელი ხარ?
- დორა:** სურდო მენყება.
- ექიმი:** შენ არა ხარ ჯანმრთელი, დორა.
- დორა:** რა მჭირს, კი მაგრამ...
- ექიმი:** საშიში არაფერი. შენ კარგი გოგო ხარ, ძლიერი, მაგრამ
შეიძლება შენი შვილი შენზე მეტად... ბევრად ავადმყოფი
იყოს.
- დორა:** და მოკვდეს, არა?
- ექიმი:** სრულიად შესაძლებელია.
- დორა:** აჰ...
- ექიმი:** ეს ხომ არ გინდა.
- დორა:** არა.
- ექიმი:** აი, ხომ ხედავ.
- დორა:** ოღონდ, თუ შეიძლება, ნამლებს ნუ დამალევიანებთ.

ექიმი: ჩვენ გვესმის შენი, დორა და პატივს ვცემთ შენს სურვილს. ღვთის ნყალობით, სხვა გამოსავალიც არსებობს. ეს დღეს პრობლემას აღარ წარმოადგენს, მართლა. ბევრი თანამედროვე და ჭკვიანი ქალი იკეთებს ამას, შვილის ყოლა რომ არ უნდათ. ისინი თავიანთ ქალურობას მხოლოდ დედობასთან არ აიგივებენ. სხვათაშორის, ამას კაცებიც იკეთებენ ხოლმე.

დორა: მამიკოც იკეთებს...

მამა: უკვე ვფიქრობ, მეც ხომ არ გავიკეთო-მეთქი.

დორა: მამიკო თუ გაიკეთებს, მეც გავიკეთებ. კაუზა.

ექიმი: მაგის მერეც ათი დღე მომიწევს ნეტა ლოდინი?

ექიმი: ვშიშობ, მაგას ვერ ავიცილებთ თავიდან. მაგრამ სამაგიეროდ, მერე შეგიძლია იცხოვრო ისე, როგორც გინდა. არავითარი შეზღუდვა აღარ გექნება. შენ, თავადვე შესძლებ საკუთარი ცხოვრების განსაზღვრას. სრულფასოვანი ქალი იქნები.

დედა: ყველაფრის უკან დაბრუნებაც შეგიძლება.

ექიმი: რა თქმა უნდა, თუკი ყველა დეტალი ერთმანეთს დაემთხვევა... თუკი ნამდვილად შეიქმნება ამის საჭიროება, შეიძლება მაგის მოსინჯვაც... რამდენადაც შესაძლებელი იქნება.

35. სასტუმროში. შავინდობისას.

სანდომიანი მამაკაცი. დორა.

ს.მ.: ასეთ სახეს ნუ მიიღებ. არ გიხდება. შემაყოვნეს. თავი ხომ უნდა ვირჩინო ბოლოსდაბოლოს.

დორა: ხელში ჩემოდანი უკავია. თავიდან ფიქრობდნენ, მარტო საკვერცხის არხებს გადაუუკეტავთო, მაგრამ მერე ექიმმა თქვა, უკეთესი იქნება თუ საშვილოსნოსაც ამოვუღებთ ბარემო. მაინც არაფერში დამჭირდება თურმე, თანაც შეიძლება კიბოთი დავაავადდე. თუკი ბავშვის გაჩენას მოვინდომებ, უცბად აღმიდგენენ ყველაფერს.

- ს.მ.: ასე გითხრეს, ხომ, დორა...
 დორა: ახლა უკვე სრულფასოვანი ქალი ვარ. თანაც თანამედროვე.
 ს.მ.: მოგატყუეს. რასაც ამოგჭრიან, იმას უკან როგორღა დაგიბრუნებენ, დორა...
 დორა: ვერ დამიბრუნებენ.
 ს.მ.: ნამდვილად ველარ დაგიბრუნებენ.
 დორა: აბა, როგორ იქნება ჩვენი შვილების საქმე.
 ს.მ.: ვშიშობ, მაგ საქმეს ანი აღარაფერი ეშველება.
 დორა: აჰ... ტირის.
 ს.მ.: ნუ ტირი, პატარა რუსის ქალო. ალბათ ასე ჯობდა.
 დორა: აღარ გინდა ხომ, რომ ოჯახი გყავდეს.
 ს.მ.: რაღა მნიშვნელობა აქვს, რა მინდა.
 დორა ტანზე იხდის.
 ს.მ.: რას აკეთებ. გაჩერდი.
 დორა: არ უნდა ვიჟიმაოთ?
 ს.მ.: არ გინდა. შიგნით ალბათ ყველაფერი სისხლით გაქვს სავსე.
 დორა ეხუტება.
 დორა: მომშორდი, ყარხარ საშინლად.
 დორა: ჩემი ბრალი არ არის. იმათმა დამბანეს. საავადმყოფოში. როცა მეძინა.
 დორა: თუ ჩემი გაჟიშვა არ გინდა, გამლახე მაინც ცოტათი, გამოიჩინე სიკეთე.
 ს.მ.: რატომ უნდა გაგლახო.
 დორა: სიამოვნება რომ მივიღო.
 ს.მ.: მერე ნახვალ და ყველას მოუყვები, რომ გცემე.
 დორა: დედაჩემს ვუთხარი მარტო.
 ს.მ.: საკუთარი დედა არ უნდა მოატყუო, დორა.
 დორა: მე არ ვატყუებ.
 ს.მ.: ჯერ არ გამილახინხარ, ჩემო პატარა რუსის ქალო, არცერთხელ. ურტყამს. აი, ახლა კი გცემ. იგრძენი განსხვავება.
 დორა: ვერა. ამიხსენი.
 ს.მ.: კვლავ ურტყამს დორას. გესიამოვნა?
 დორა: არაუშავს.
 ს.მ.: კვლავ ურტყამს დორას. აბა ახლა, ახლა თუ იგრძენი განსხვავება...

- დორა:** ცოტათი მეტკინა.
- ს.მ.:** ცოტათი, არა? *კვლავ ურტყამს.*
განსხვავება ის არის, რომ ამას უძიანობა აღარ მოჰყვება.
ამაშია სხვაობა.
- დორა:** ო'კეი.
- ს.მ.:** აბა, ეხლა შენი ნივთები აკრიფე.
- დორა:** განა აღარ მივდივართ რუსეთში?
- ს.მ.:** მივდივართ, აბა რას ვშვრებით. მაგრამ.. რალაც-
რალაცები უნდა მოვამთავრო იქამდე. ჯერ შენ წადი და
იქ შევხვდეთ ერთმანეთს.
- დორა:** რუსეთის გზა რომ არ ვიცი...
- ს.მ.:** სადგურზე წახვალ. იქ ეწერება სადმე. კითხვა ხომ იცი.
- დორა:** თავს უქნევს. ხომ მალე მოხვალ.
- ს.მ.:** რა თქმა უნდა. ხომ არ გაცდევინებ აბა...
მოიცა. *ფულს აწვდის.*
შენს ათფრანკიანს გიბრუნებ. რომ გავსწორდეთ.
- დორა:** დედაჩემი მაინც ხედავდეს ამას. მიმტკიცებდა, იმ
ფულს თვალითაც ვეღარ იხილავო. არც ის სჯეროდა,
რუსეთში თუ წავიდოდით და არც ჩემი გამოშვება
უნდოდა. მერე მამიკომ უთხრა, ბოლოსდაბოლოს ხომ
უნდა დამდგარიყო ეს დროცო. მერე დედა ატირდა, მამამ
კი თქვა, ვინც უშვებს, იმას ხელფეხი ხსნილი აქვსო,
მაგრამ დედა მაინც ტიროდა, მამამ კი თქვა, ჩვენ ის
კარგად მოვამზადეთო და დედამ ჩამილაგა ჩემოდანი,
სულ ტიროდა და ტიროდა და მაშინაც კი არ შეუწყვიტია
ტირილი, რომ დავპირდი, რუსეთიდან ღია ბარათს
გამოგიგზავნი-მეთქი.
- ს.მ.:** ბარათს რომ მიიღებს, როგორ გაიხარებს...
- დორა:** აბა, ახლა გავარდი, თორემ გაგასწრო მატარებელმა.
- ს.მ.:** მაკოცე.
- ს.მ.:** არა, დორა, ახლა რომ გაკოცო, მაშინ ეს დამშვიდობება
გამოვა. მე შენ რუსეთში გაკოცებ, ჩემო პატარა მეფის
ასულო, რუსეთში გაკოცებ.

Fin de la bobine.

გერმანულიდან თარგმნა შორენა შამანაძემ